

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 645 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 4 ΙΟΥΝΗ 2011

1 ΕΥΡΩ

Κακόγουστο
θέατρο,
μαφιόζικος
εκβιασμός

ΣΕΛΙΔΑ 8

Το πολιτικό
σύστημα
δουλεύει

ΣΕΛΙΔΑ 3

Ανάγκη για
πραγματική
ταξική πολιτική
οργάνωση

ΣΕΛΙΔΑ 16

Νέο σάρωμα σε
εργασιακά και
μισθολογικά
δικαιώματα

ΣΕΛΙΔΑ 9

Η παραγωγική
αποσάθρωση
Αναπόφευκτη
συνέπεια του
καπιταλιστικού
συστήματος

ΣΕΛΙΔΑ 7

Τεχνολογικό Λύκειο
Καθρεφτάκια
και χάντρες για
τα παιδιά της
εργατικής τάξης

ΣΕΛΙΔΑ 11

Υπουργός
ατζέντης των
δανειστών

ΣΕΛΙΔΑ 12

Τη Δευτέρα 6 Ιούνη
η νέα δίκη
Μεθοδεύουν
νέα αναβολή
στο αίτημα
αποφυλάκισης
για λόγους
υγείας του
Σάββα Ξηρού

ΣΕΛΙΔΑ 13

MΕΤΑ ΤΙΣ ΜΟΥΤΖΕΣ;

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

4/6: Ημέρα για παιδιά-θύματα επιθετικότητας, Φιλανδία: Ημέρα σπουδάσιας (1867) 4/6/1929: Γέννηση Κάρολου Παπούλια 4/6/1931: Φυλάκιση πρώην διευθυντή Εθνικού Τυπογραφείου για σοβαρές κατοχήρσεις 4/6/1942: Πρώτη εκτέλεση στο σκοπευτήριο Καισαριανής από Γερμανούς 4/6/1943: Ο ΕΛΑΣ απελευθερώνει το Μέτσοβο 4/6/1951: Ιδρυση ΕΔΑ 4/6/1969: Εκατό διαδηλωτές φοιτητές νεκροί από στρατιώτες (Κονγκό) 4/6/1980: Βόμβα στο Δικαστικό Μέγαρο οδού Σανταράζα 4/6/2006: Η θεαματικότερη στην ιστορία απόδραση κρατουμένων από τις φυλακές Κορυδαλλού. Βασιλής Παλαιοκώστας και Αλέκης Ριτζάι διέφυγαν με ελικόπτερο από το προαύλιο της φυλακής 5/6: Ημέρα περιβάλλοντος 5/6/1878: Γέννηση Φρανσίσκο «Πάντσο» Βίλα 5/6/1898: Γέννηση Φεδερίκο Γκαρφία Λόρκα 5/6/1919: Ελληνες πυρπολούν τουρκικά χωριά γύρω από το Όδεμις και σκοτώνουν τούρκους αμάχους 5/6/1934: Ο βουλευτής Καρδίτσας Δ. Αναγνωστόπουλος πετά κάθισμα μέσα στη Βουλή κατά του Αλέξανδρου Παπαναστασίου και τον τραυματίζει ελαφρά στον ώμο. Ο Παπαναστασίου το πετά πίσω χωρίς να τον τραυματίσει 5/6/1947: Εξαγγελία σχεδίου Μάρσαλ 5/6/1969: Απόδραση Αλέξανδρου Παναγούλη από Μπιογιάτι 5/6/1977: Αριστεροί αντάρτες εκδιώκουν τη φιλοδικική κυβέρνηση των Σεύχελλων 5/6/1995: Ο Γιοχάνες Βάνηριχ εκδίδεται από την Υεμένη στη Γερμανία 6/6: Σουηδία: Ημέρα συντάγματος-σπουδάσιας (1523-1809) 6/6/1904: 22 νεκροί σε συγκρούσεις ανθρακωρύχων-αστυνομίας (Ντένβερ) 6/6/1933: Απόπειρα κατά Βενιζέλου (Κηφισιά) 6/6/1936: Γενική αμνηστία πλην κομμουνιστών 6/6/1943: Εκτέλεση 106 κομμουνιστών κρατουμένων στρατοπέδου Λάρισας 6/6/1943: Θάνατος Παντελή Πουλιόπουλου 6/6/1953: Γάμος Κωνσταντίνου Μητσοτάκη - Μαρίκος Γιαννούκου 6/6/1975: Εκκαθαρίσεις τέτρακοσίων δικηγόρων της Αθήνας για συνεργασία με τη χούντα 7/6/1968: Πρώτο θύμα της ΕΤΑ ο αστυνομικός Χοσέ Παρντίνες Αθκάι σε χτύπημα κοντά στο Σαν Σεμπαστιάν 7/6/1972: Σύλληψη Γκούντρουν Ενσολίν (RAF) 7/6/1994: Εντοπίζεται εκρηκτικός μηχανισμός που είχε τοποθετηθεί στην πρεσβεία του Βελγίου (ΕΛΑ - 1η Μάρτιο) 8/6: Ημέρα ωκεανών 8/6/1979: Βόμβα στα γραφεία του Ελληνικού Οργανισμού Καπνού (ΕΛΑ) 8/6/1989: Δύο εκρηκτικοί μηχανισμοί στέλνονται σε φακέλους στους δημοσιογράφους Δ. Ρίζο (Ελεύθερος Τύπους) και Κυριάκο Διοκογιάννη (Αυριανή) ως προειδοποίηση (ΕΛΑ) 8/6/2000: Εκτέλεση Στίβεν Σόντερς (17 Ν) 9/6/1969: Σύλληψη δραπετή Αλέξανδρου Παναγούλη μετά από κατάδοση των Π. Περδικάρη και Δ. Πατίτσα σε διαμέρισμα (Πλάτιμο 51, Πατήσια) 10/6/1948: Αρχίζει η επιτελείρηση «Κορωνίς» (όλος ο στρατός εναντίον των ανταρτών, στο Γράμμο) 10/6/1972: Παραπέμπονται στο Στρατοδικείο εφτά μέλη της Οργάνωσης «Κίνημα 20ής Οκτωβρης».

● Η ρωσική επανάσταση του 1905 ξεκίνησε μετά την τραγική διάφυεση μιας αυταπάτης ●●● Ένας τυχοδιώκτης (κατ' άλλους πράκτορας της μυστικής αστυνομίας), ο παπα-Γκαπόν, πήρε τους εργάτες και τους πήγε στα χειμερινά ανάκτορα για να ζητήσουν ψωμί από τον πατέρούλη τον τσάρο ●●● Εκεί τους μακέλευμαν οι Κοζάκοι και ακολούθησε η επανάσταση ●●● Καμιά σχέση με όσα εξελίσσονται επ' εσχάτων στο Σύνταγμα, το Λευκό Πύργο και αλλού ●●● Άλλωστε, η ιστορία δεν επαναλαμβάνεται ●●● Κι αν επαναληφθεί, επαναλαμβάνεται είτε ως τραγωδία είτε ως φάρσα ●●● Κάθε κοινωνικό γεγονός έχει το δικό του περιεχόμενο και τη δική του δυναμική και μας καλεί να το μελετήσουμε ●●● Μελετώντας τα τωρινά, το πρώτο που πρέπει να παρατηρήσουμε είναι ότι αναζητείται η διάφυεση των σύγχρονων αυταπατών ●●● Έχασε την παροιμώδη ψυχαιρίμα του ο Παπακωνσταντίνου και πλακώθηκε με τον Αναγνωστάκη στο πρωινάδικο του Μέγα ●●● Και τη Δευτέρα, για να πάρει ρεβάνης, πήγε στο πρωινάδικο του Παπαδάκη ●●● Ο οποίος τον κάρφωσε λέ-

γοντας από την αρχή: «εμείς είμαστε οι κοδεσπότες και δεσμευόμαστε ότι δα είναι μια πολιτισμένη συζήτηση» ●●● Το είπε για να αποκαλύψει έμμεσα, ότι υπήρξε αστικό υπουργικό αίτημα ●●● Κι ύστερα τον άρχισε στο πρεσόρισμα, όπως ακριβώς στύθουν μια μισοστυμένη λεμονόκουπα ●●● Για να τον αναγκάσει να πει ύστερ από λίγο: «αν με φωνάζετε εδώ, για να με κατασάδιστε, να το ξέρουμε» ●●● Συμπέρασμα: Δεν φτάνει ο δημοσιογράφοι, είναι ο υπουργός που δεν αντέχει τα πρωινάδικα ●●● Παλιός στο κουρμπέτι ο Παπαδάκης, έκανε ρόμπα τον Παπαδάκη ●●● Ο οποίος τον κάρφωσε λέ-

να αλλάξω τον τόνο μου, αλλά να ρωτάω τα ίδια πράγματα όμως» ●●● Πάντες οι καιροί που όλος ο τηλεοπτικός εσμός έκανε με προκλητικό τρόπο πλάτες στον Παπακωνσταντίνου ●●● Τώρα, τον λούζουν παπόκορφα, ετοιμάζοντάς τον για το ρόλο του αποδιοπομάσιου τράγου ●●● Λέτε αυτό να γίνεται ερήμην των επικοινωνιολόγων του Μαξίμου; ●●● «Η σάσση που κράτησαν και κρατούν τα ΜΜΕ για την δράση του ΠΑΜΕ, για τα συλλαλητήρια σε όλες τις πόλεις στις 28 Μάη είναι ενδεικτική για το ποιο κίνημα φοβάται η αστική τάξη και τα παπαγαλάκια της πολιτικής της» ●●● Ενέσεις κομματικού πα-

τριωτισμού από τον συνδικαλιστικό βραχίονα του Περιοσού ●●● Εμάς φοβούνται και κανέναν άλλο ●●● Το «Ποντίκι» αναφέρεται σε δήλωση κοινοτικού αξιωματούχου, σύμφωνα με την οποία ●●● «ουδέποτε η συναίνεση ήταν προϋπόθεση για την εκταμίευση της πέμπτης δόσης και τέθηκε στο τραπέζι από τους Ρεν και Γιούνκερ μόνο έπειτα από απαίτηση της ελληνικής κυβέρνησης» ●●● Άλλο ένα βρόμικο κόλπο του Παπακωνσταντίνου, με τη συναίνεση του Παπανδρέου ●●● Στο οποίο κόλπο μια χαρά πήραν μέρος οι αδίστακτοι Ρεν και Γιούνκερ ●●● Τους βόλευε, άλλωστε, για να κατοχυρώσουν και πολιτικά το ρόλο του επικυρίαρχου ●●● Γιωργάκης: Λίγα ψίχουλα συναίνεσης γυρεύων κι ας τις άλλες εκλογές δα σε λατρεύω ●●● Λαός: Βάι, βάι, βάι ●●● Και ο Ανδριμός υπέρ των αγανακτισμένων! ●●● Γιρά αλεπού ο παπάς, είπε να βάλει κι αυτός το χεράκι του για τη χειραγώγηση αυτού του αιυδόρμητου κινήματος που ομήνει στη μηβία ●●● Να δούμε τι θα λέει όταν δα φύγουν οι αυταπάτες και η αγανάκτηση δα διοχετευθεί στη φυσική της κοίτη ●●●

◆ Κυριακή βράδυ, στους δρόμους του Μοναστρακιού και του Ψυρρή φασίστες κακοποιούσαν όποιον μετανάστη έβρισκαν μπροστά τους. Οι ενισχυμένες περιπολίες του υπουργού Προ Πο ήταν απούσες. Κι ας ήξεραν τι επρόκειτο ν' ακολουθήσει μετά τη συγκέντρωση των φασιστών

ομάδα που χρησιμοποιήθηκε και για την επιδρομή στα γραφεία της «Κόντρας» ξυλοκόπτησαν άγρια δυο μετανάστες στη γωνία Αγίου Μελετίου και Αχαρνών. Δεν υπήρχε κανένας λόγος (οι άνθρωποι απλά βάδιζαν στο δρόμο), γι' αυτό και μετά από καμιά ώρα τους άφησαν ελεύθερους. Οπως μας είπαν μετανάστες που κατοικούν στην περιοχή, τα φαινόμενα αυτά είναι καθημερινά. Προφανώς, αποτελούν μέρος ενός σχεδίου τρομοκράτησης των μεταναστών της περιοχής. Από τη μια οι χρυσαγγίτες, από την άλλη οι μπάτσοι του Παπούτση.

◆ Κατά τα άλλα, οι ενισχυμένες περιπολίες τρομοκρατούντων στους μετανάστες στην ευρύτερη περιοχή Πατησίων-Κυψέλης. Το Σάββατο το βράδυ, Δελτάδες (από την

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**

- Η Β.Ε. 50 ευρώ
- Η Ε.Μ. 20 ευρώ
- Η Κ.Π. 60 ευρώ

περασμένης Παρασκευής, πρωθυπουργός και αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης συστατικά συμφώνησαν σ' ένα κεφαλαιώδες ζήτημα, αυτό των αποκρατικοποίησεων (...) Η περίφημη κουλτούρα ωστόσου που προσαναφέραμε δεν τους επιτρέπει να δημοσιεύσουν αυτές τις κοινές θέσεις. Το κομματικό τους ακροαστήριο καραδοκεί. Και για να μην το διεγειρουν, δεν δημοσιεύουν τις διαφαινόμενες συζητήσεις που γίνονται

μακριά από τα φώτα δημοσιότητας μεταξύ τους (είτε μέσω στενών συνεργατών τους), ώστε να τοποθετηθούν πρόσωπα κοινής αποδοχής για να προχωρήσουν τις αποκρατικοποίησεις. Θα το κάνουν τόσο έντεχνα, ώστε ακόμα και όταν συμβεί θα το εμφανίσουν ως σημείο τριβής! Γ. Παντελάκης (Ελευθεροτυπία)

Η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να συνεχιστεί. Θέτει σε κίνδυνο και τον κοινωνικό ιστό και την εθνική υπόσταση. Άλλα για να αντιμετωπιστεί πρέπει να θυμηθούμε ότι η δημοκρατία είναι

τηνησης διαχείρισης εκτάκτων συνθηκών, που θα διαπραγματευθεί με την τρόικα και θα βοηθήσει τη χώρα να περάσει τον επικίνδυνο κάβο της χρεοκοπίας (Καθημερινή, κύριο άρθρο). «Οφελεί, κατά συνέπεια, ο πρωθυπουργός να στείλει προς κάθε κατεύθυνση το πειστικότερο δυνατό μήνυμα, έτσι ώστε να καταδείξει ότι οι οιλιγωρίες και οι καθυστερήσεις

εση. Η πρόγραμμα θα τηρηθεί απαρέκλιτα. Και η τρίτη είναι η άμεση εκτέλεση κάποιων αποφάσεων ιδιωτικοποίησης, έτσι ώστε να καταδείχθει ότι κινούμαστε πλέον με διαφορετικές ταχύτητες» (Εθνος, κ

Το πολιτικό σύστημα δουλεύει

Ηεικόνα από μόνη της ελεγχείται από χίλιες. Στην κορυφή του τραπεζιού ο πρόεδρος της Δημοκρατίας και γύρω του ο Παπανδρέου, ο Σαμαράς, η Παπαρήγα, ο Καρατζαφέρης και ο Τσίπρας. Θα μπορούσαν να είναι εκεί και ο Κουβέλης, η Μπακογιάννη, ο Δημαράς και εκπρόσωπος των Οικολόγων, αλλά ο πρόεδρος τήρησε το πρωτόκόλλο: μόνο τα κόμματα που διαθέτουν αναγνωρισμένη από τον κανονισμό κοινοβουλευτική ομάδα. Επιστήμονες, εκείνοι που ενδιέφερε ήταν η εικόνα. Να σταλεί στον ελληνικό λαό το μήνυμα, ότι ο θεσμοί λειτουργούν. Οτι τα κοινοβουλευτικά κόμματα, παρά τις διαφωνίες και τις αντιθέσεις τους, τιμούν το θεσμικό τους ρόλο και συνομιλούν με προεδρεύοντα τον πρόεδρο της Δημοκρατίας. Οτι συζητούν ακόμη και τα κόμματα που την προηγούμενη μέρα αρνήθηκαν να πάνε σε συνάντηση με τον Παπανδρέου.

Πρόγραμμα, ο Περισσός, που αρνήθηκε να πάει σε συνάντηση με τον Παπανδρέου, πήγε στη σύναξη του προεδρικού μεγάρου. Γιατί άρογε; Μήπως αυτή είχε διαφορετικό χαρακτήρα; Δεν λειτούργησε ο Παπούλιας σαν τσιράκι του Παπανδρέου; Δεν είν' αυτός που συνέχεια κάνει παρεμβάσεις υπέρ του Μηνημόνιου, προσθέτοντας και μερικές φιλανθρωπικές πτυνείες υπέρ φτωχών και αδυνάτων; Γιατί δεν αρνήθηκαν να συμπράξουν σ' αυτό το αντιδραστικό καραγκιοζίλικι που μόνο σύγχυση καλλιεργεί; Την απάντηση την έχουμε δώσει και άλλες φορές. Ο Περισσός είναι θεσμικό κόμμα κι αυτό πρέπει και θέλει να το δείχνει.

Πηγές της προεδρίας τόνισαν, ότι «το κλίμα στη συνάντηση ήταν πολύ καλό και υπήρξαν σημεία σύγκλισης!» Αυτή η δήλωση τα λέει όλα. Ακόμα και το «δροσούλα σήμερα» να ήταν το μόνο στο οποίο συμφώνησαν οι πέντε, οι άνθρωποι του Παπούλια θα ελεγχούν στους δημοσιογράφους ότι υπήρξαν σημεία σύγκλισης. Αμ' το κλίμα, πώς είναι δυνατόν να είναι καλό; Πώς είναι δυνατόν να επιμένει στη σύγχυση καλλιεργεί; Την απάντηση την έχουμε δώσει και άλλες φορές. Ο Περισσός είναι θεσμικό κόμμα κι αυτό πρέπει και θέλει να το δείχνει.

Από και πέρα, το παιχνί-

δι παιζόταν μεταξύ Παπανδρέου και Σαμαρά. Είχε, όμως, μια μεγάλη διαφορά σε σχέση με το παρελθόν. Δεν είχε καταγγελίες και ψηλούς τόνους. Κανένας από τους δύο δεν προσπαθούσε να εκθέσει τον άλλο. Το παιχνίδι δεν θύμιζε παρτίδα πόκερ για καλούς παιχτές, αλλά σχολική θεατρική παράσταση. Με θεατές όχι τους τροϊκανούς, όπως άφηναν να εννοήθει, αλλά τον ελληνικό λαό. Διότι οι τροϊκανοί δεν παραμυθιάζονται από τετοιες παραστάσεις. Ούτε ήταν αυτό το ζητούμενο. Αυτό παρουσιάστηκε σαν ζητούμενο, με συμμετοχή στο στήσιμο και των τροϊκανών.

Από τις Βρυξέλλες, με δηλώσεις του Γιούνκερ και του Ρεν, ξεκίνησε η εκστρατεία «αναζητείται συναίνεση». Αν δεν υπάρξει συναίνεση και της αντιπολίτευσης, έλεγαν, δεν πρόκειται να εκταμιευθεί η 5η δόση του δανείου, ούτε να συζητηθεί νέο δάνειο. Αν ο Σαμαράς τοπιμούσε, όλα θα είχαν τελειώσει. Ο Σαμαράς, όμως, δεν τοπιμήσε. Αρνήθηκε να κάνει χαρακίρι. Υπήρξε, όμως, περίπτωση να τοπιμήσει; Τόσο αφελής δεν είναι. Και σαν κόμμα η ΝΔ έχει τις διασυνδέσεις της στην Ευρώπη για να μάθει αμέσως ότι όλα ήταν ένα παιχνίδι προπαγάνδας.

Με όλο αυτό το παιχνίδι, όμως, το σύστημα κέρδιζε σε δυο επίπεδα. Από τη μια ανέβαζε την κινδυνολογία στα ύψη, γεγονός που πάντοτε έχει μια επιδροση στην παράλιση συνειδήσεων, και από την άλλη έδινε στο Σαμαρά την ευκαιρία να διολισθήσει σε θέσεις συναίνεσης, διατηρώντας ταυτόχρονα μέρος της αντιμημονιακής του ρητορικής. Ο Σαμαράς ήξερε, επίσης, είτε μετά από απειλείσας επαφή με τον Παπανδρέου είτε μετά από επαφές συνεργατών τους, που πάντοτε γίνονται, ότι ο Παπανδρέου είναι τόσο στριμωγμένος που δεν έχει τη δυνατότητα σ' αυτή τη φάση να του τη φέρει. Επομένως, είχε την ευκαιρία να διολισθήσει προς βασικές θέσεις της τροϊκανής πολιτικής, χωρίς αυτό να του στοιχίσει ιδιαίτερα σ' αυτή τη φάση. Και να του στοιχίζει, όμως, δεν έχει άλλες επιλογές. Πρέπει να εποιάζεται από τώρα για τη διαδοχή, χωρίς να δίνει πολλές υποσχέσεις, για να μη βρεθεί στη θέση που βρέθηκε ο Παπανδρέου την επειδόμενη των εκλογών. Η διαφορά τους είναι ότι ο μεν Παπανδρέου βιοτάσταν να κυβερνήσει, γι' αυτό και με την απειλή ότι δεν θα ψηφίσει τον πρόεδρο της Δημοκρατίας επέτρεψε στον Καραμανλή να την κάνει με βαριά πτηδηματάκια, γι' αυτό και φωνάζει προεκλογικά «λεφτά υπάρχουν» (για να σι-

ναπεί πως η υπομονή της αστικής τάξης έχει εξαντληθεί).

Το πολιτικό σύστημα, όμως, λειτουργεί. Και τα δύο κόμματα εξουσίας βρίσκονται περισσότερο κοντά από κάθε άλλη φορά. Ο Παπανδρέου μόλις ψεψε τον Παπακωνσταντίνου και ανέλαβε μόνος του το πολιτικό παιχνίδι, επαναλαμβάνοντας κοθημερινά ότι είναι πρόθυμος να ενσωματώσει στο κυβερνητικό πρόγραμμα προτάσεις της ΝΔ. Ο Σαμαράς, για να μη φανεί η συναίνεση, δηλώνει ότι το «Ζάππειο II» στηρίζεται στη μείωση των συντελεστών φορολόγησης του κεφάλαιου και όσο δεν γίνεται αυτό δεν μπορεί να προσφέρει συναίνεση. Κυβερνητικά στελέχη φιλορίζουν στ' αυτή των δημοσιογράφων ότι μπορεί ο Παπανδρέου να καλέσει τον Σαμαρά σε νέα «κατ' ιδίαν συνάντηση», προκειμένου «να βρεθεί ένα πεδίο σύγκλισης». Από τη ΝΔ απάντησαν ότι ο Σαμαράς θα πάει, όπως πήγε και τις προηγούμενες φορές, θύμισαν όμως ότι η κυβέρνηση κυβερνά, όχι η αντιπολίτευση.

Για να αποσύσει από το πάνω του κάθε ευθύνη, ο Σαμαράς συνόψισε τη νέα θέση της ΝΔ: «Προσφέρω πλήρη στήριξη σε μέτρα δημοσιονομικής εξυγίανσης που υπήρξαν και δίκες μας θέσεις, πριν τα «ανακαλύψει» η κυβέρνηση. Τι μας λέτε τώρα; Οπι πρέπει να συναίνεσουμε σε αυτά που ήδη έχουμε προτείνει». Και συνέχισε: «Θέλετε, λοιπόν, να νομισθετήσουμε μαζί για να επισπεύσουμε την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας με τον καλύτερα τρόπο για το δημόσιο συμφέρον; Πολύ ευχαριστώς. Δική μας πρόταση ήταν, έτσι κι αλλιώς, θα τη βοηθήσουμε. Θέλετε να πάρουμε μαζί πρωτοβουλίες για συμβάσεις εκχώρησης υποδομών, λιμανιών και αεροδρομίων, που εμείς τα ζητάμε εδώ και ενάμιση χρόνο και τώρα τα «ανακαλύψει» η κυβέρνηση; Πολύ ευχαριστώς!». Ως εκεί, όμως. Υπενθύμισε ότι η μη υιοθέτηση στην επόμενη πρόταση της κυβέρνησης ολόκληρου του «Ζαππείου II» εμποδίζει τη ΝΔ να δώσει λευκή επιταγή.

Η ΝΔ προσπαθεί να βγει από το κάδρο της συναίνεσης με τη φλυαρία περί αναδιαπραγμάτευσης του Μηνημόνιου, που θα καταστεί κενό γράμμα, όταν η κυβέρνηση υπογράψει και το νέο Μηνημόνιο για να πάρει νέο δάνειο. Τότε θα έρθει η ώρα της ΝΔ. Τότε θα έχει φτιαχτεί το κλίμα για να επικαλεστεί (μετεκλογικά πάντοτε) ο Σαμαράς «καιμένη γη» και «δεμένα χεριά». Μπορεί, όμως, να τον σώσει αυτό; Ο λαός δεν σκέφτεται νομικότητα, αλλά με βάση τις ανάγκες του. Κι ο Σαμαράς θα ξεφτίλιστεί τάχιστα, όπως συνέβη και με τον Παπανδρέου.

■ Το σύνδρομο του αποδιοπομπαίου

Ο Παπακωνσταντίνου το 'χει καταλάβει ότι είναι τελειωμένος, γι' αυτό και κατατρύχεται από το σύνδρομο του αποδιοπομπαίου τρόγου. Αντί, όμως, να κάτσει στ' αυγά του και να φροντίσει να τον ξεχάσουν όλοι, μπας και μπορέσει -με τη βοήθεια του Γιωργάκη- να κάνει κάπτοιο comeback από άλλο, ανώδυνο υπουργικό πόστο, προσπαθεί να το παίξει τσαμπουκάς. Βγαίνει στα κανάλια και υποστρίζει ότι η οικονομική πολιτική είναι απολύτως επιτυχημένη και πως αυτό αναγνωρίζεται από τους «εταίρους» και πιστωτές στην Ουάσιγκτον και τις Βρυξέλλες. Το λέει και το ξαναλέει και το παίρνει στο ψήλο το κάθε δημοσιογράφος, επισείστας του όχι τα δισεκατομμύρια για τη συνήθειας «φιλελληνικές» δηλώσεις της και μίλησε για «πολιτική κόπωση» της ελληνικής κυβέρνησης, όπως ο Ολι Ρεν, που δήλωσε ότι το Φλεβάρη οι Βρυξέλλες προειδοποίησαν την Ελλάδα «για κάποιους κινδύνους», αλλά από τότε «η Αθήνα έχει αποκλίνει από το αρχικό σχέδιο εξυγίανσης». Οπως ο Βόλφργκανγκ Σόιμπλε, που το είπε πιο καθαρά: «Οι προσδοκίες, που αποτελούσαν τη βάση του συμφωνηθέντος πριν από ένα χρόνο προγράμματος βοήθειας προφανώς δεν εκπληρώθηκαν ως προς τα αριθμητικά στοιχεία. Δεν μπορούμε σήμερα να θεωρήσουμε δεδομένο ότι η Ελλάδα θα μπορέσει από το δεύτερο τρίμηνο του 2012 να καλύψει μέρος της απαιτούμενης αναχρηματοδότησης της στις χρηματοπογορέσσεις».

Βεβαίως, ο Παπακωνσταντίνου έχει δίκιο να οργίζεται. Αυτός δεν είναι παρά ένα απλό εκτελεστικό όργανο. Φορτώθηκε την εφαρμογή της πιο βάρβαρης πολιτικής που γνώρισε η Ελλάδα τις τέσσερις τελευταίες δεκαετίες, έκανε ό,τι ακριβώς του υπαγόρευαν και τώρα φορτώνουν αποκλειστικά σ' αυτόν τις συνέπειες. Αυτά έχει, όμως, το πολιτικό παιχνίδι. Εμείς τουλάχιστον τον είχαμε... προειδοποίησε ότι θα φύγει με τους πάντες να τον φτύνουν. Διότι τι είναι ο Παπακωνσταντίνου; Ενας φευτογάπτης, πολιτικά ασήμαντος και με μετριότατες οικονομικές γνώσεις. Χάρη στον μακαρίτη πτάρημπα του τοποθετήθηκε στην «αυλή» του Σημίτη και μετ

Κέρδος σε βάρος της ασφάλειας

Οσο στρογγυλευμένη κι αν ήταν η κριτική των ειδικών της Διεθνούς Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας (IAEA) στο σύστημα σχεδιασμού των πυρηνικών εγκαταστάσεων της Ιαπωνίας, η αλήθεια είναι ότι οι κριτικές για υποεκτίμηση των κινδύνων, που ακούγονταν από διάφορους επιστήμονες, πήραν πλέον επίσημο χαρακτήρα. Ο λόγος για το προκαταρκτικό πόρισμα της επιτροπής των ειδικών της IAEA σχετικά με το πυρηνικό αυτήν της 11ης Μάρτη στην Φουκουσίμα. Η επιτροπή που επισκέφτηκε την περιοχή της Φουκουσίμα από τις 24 Μάρτη μέχρι την 1η Ιουνή, κατέθεσε το πόρισμά της στην κυβέρνηση της Ιαπωνίας την περασμένη Τετάρτη.

Η πλήρης έκθεση αναφένεται να δημοσιευτεί στα τέλη του μήνα, γι' αυτό και λεπτομέρειες δεν γνωρίζουμε, αλλά ούτε χρειάζονται για να βγάλει κανείς τα πρώτα σημαντικά συμπεράσματα. Αρκεί το τρισδιάστικό κείμενο της επιτροπής των ειδικών. Σύμφωνα με το κείμενο αυτό, «τα κύματα του τσουνάμι κατατρόπωσαν τις άμυνες των εγκαταστάσεων του Φουκουσίμα-Νταϊτσι, της (διαχειρίστριας εταιρίας) TEPCO, τα οποία ήταν σχεδιασμένα μόνο για να αντέξουν σε κύματα τσουνάμι το πολύ 5.7m ύψος. Τα μεγαλύτερα κύματα που χτυπήσαν την εγκαταστάση εκείνη την μέρα εκτιμήθηκε ότι ήταν μεγαλύτερα από 14m. Τα κύματα του τσουνάμι έφτασαν περιοχές βαθεία μέσα στις μονάδες προκαλώντας απώλεια σώλων των πηγών ισχύος, εκτός μίας ντριζελογενής τριάς».

Ανάλογη επισήμανση έχει κάνει και ο εκπρόσωπος του «Παγκόσμιου Πυρηνικού Συνδέσμου», Iain Chor Lai, λίγες μέρες μετά το απύχημα. Εκείνο όμως που προκαλεί εντύπωση είναι η επισήμανση των ειδικών της IAEA, ότι ο κίνδυνος για τους νάμι είχε υποεκτιμηθεί σε αρκετές εγκαταστάσεις και όχι μόνο στην Φουκουσίμα. Γι' αυτό και κάλεσε τους πυρηνικούς σχεδιαστές και χειριστές να εκτιμούν όλους τους φυσικούς κινδύνους τακτικά, να ενημερώνουν τις εκτιμήσεις τους και τις μεθοδολογίες με τις οποίες γίνονται αυτές οι εκτιμήσεις στο φως των πρόσφατων πληροφοριών, εμπειριών και κατανόησης και τους εθνικούς κανονισμούς για τα πυρηνικά, να λαμβάνουν υπόψη τους τα πιο ακραία εξωτερικά περιστατικά και να εξασφαλίζουν την ανεξαρτησία των ρυθμιστικών αρχών σύμφωνα με τα στάνταρ της IAEA.

Μα πώς είναι δυνατόν να συμβαίνουν αυτά στην Ιαπωνία, θα αναρωτηθεί κανείς! Εκεί που όλα «δουλεύουν ρολού» και δεν υπάρχει διαφθορά! Δε μιλάμε για μια τριτοκοσμική χώρα, αλλά για μια από τις πιο προηγμένες χώρες του πλανήτη. Και μάλιστα για έναν σταθμό όπως της Φουκουσίμα-Νταϊτσι (Νταϊτσι=νούμερο 1), ο οποίος είναι ένας από τους 25 μεγαλύτερους στον κόσμο! Αυτά τα πράγματα θα έπρεπε να είναι αυτονόητα κι όμως δεν είναι. Οχι λόγω έλλειψης γνώσης, αλλά για καθαρά οικονομικούς λόγους.

Ο σταθμός της Φουκουσίμα είναι ένας γερασμένος σταθμός. Οι αντιδραστήρες του κατασκευάστηκαν τη δεκαετία του '70. Πρόκειται δηλαδή για αντιδραστήρες ηλικίας 30-40 ετών. Τον σταθμό τον διαχειρίζεται η ιδιωτική εταιρία TEPCO, η Ηλεκτρική Εταιρία του Τόκου, που είναι η τέταρτη μεγαλύτερη στον κόσμο. Πριν από 9 χρόνια, τον Σεπτέμβρη του 2002, τέσσερα μεγαλοστελέχη της εταιρίας (ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και δύο σύμβουλοι) είχαν αναγκάστει να παραιτηθούν μετά το σκάνδαλο που ξέσπασε με τις πλαστογραφήσεις αρχείων ελέγχων και επισκευών σε 29 περιπτώσεις. Σύμφωνα με το CNN (2/9/2002), η εταιρία αναγκάστηκε να κλείσει και τους 17 αντιδραστήρες που διαχειρίζονταν τότε, αφού ανακαλύφθηκαν περιστατικά συγκαλύψης σε ρωγμές ενός σημαντικού εξαρτήματος. Οπως είχαμε γράψει και όταν έγινε το απύχημα, η ιαπωνική κυβέρνηση είχε ενημερωθεί το 2008 από την Διεθνή Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας (IAEA), ότι τα πυρηνικά της εργοστάσια δεν ήταν σε θέση να αντέξουν ισχυρούς σεισμούς πάνω από 7 ρίχτερ, ενώ διπλωματικά τηλεγραφήματα των ΗΠΑ που περιήλθαν στην κατοχή του WikiLeaks, ανέφεραν πως η ιαπωνική κυβέρνηση αντιτάχτηκε σε δικαιοστική εντολή να κλείσει πυρηνικό εργοστάσιο, λόγω αφιβιολιών για την αντοχή τους σε ισχυρούς σεισμούς, και αξιωματούχος της IAEA είχε προειδοποιήσει ότι οι κανονισμοί των εργοστασίων είναι ξεπερασμένοι, με αποτέλεσμα ενδεχόμενοι ισχυροί σεισμοί να προκαλέσουν σοβαρά προβλήματα στους πυρηνικούς σταθμούς!

Αυτά είχαν αναφερθεί κατά τη διάρκεια συνάντησης της ομάδας πυρηνικής ασφάλειας του G8 στο Τόκιο το 2008. Κι όμως τίποτα δεν έγινε. Η ασφάλεια μπήκε στο ζύγι με το κέρδος και το κέρδος νίκησε. Σε εποχές κρίσης ποιος θα δαπανούσε τεράστια ποσά για την ασφάλεια από «ακραία καιρικά φαινόμενα»; Ετσι λειτουργεί ο καπιταλισμός, ακόμα και στις πιο προηγμένες τεχνολογικά χώρες.

Δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν μετά την προσευχή της Παρασκευής 27 Μαΐου στην πλατεία Ταχρίρ του Καΐρου και σε άλλες πόλεις της χώρας για να διαμαρτυρηθούν για τον αργό ρυθμό των πολιτικών μεταρρυθμίσεων και να απαιτήσουν την επιστροφή των δικών σημαντικών παραγόντων του καθεστώτος Μουμπάρακ.

Τη συγκέντρωση είχαν καλέσει πολλές οργανώσεις και συλλογικότητες, κυρίως νεολαίστικες, όπως το Κίνημα της Νεολαίας ήτης Απριλί, ο Συναπτισμός της Νεολαίας, της Επανάστασης, η Al - Masry Al - Hur, η Καμπάνια ΕΛΜπαραντέ, το Αιγυπτιακό Κίνημα για την Αλλαγή και το Κίνημα Maspero Copts, και την ονόμασην «δεύτερη μέρα οργής». Σημειωτέον ότι μετά την παραίτηση Μουμπάρακ, πολλές πολιτικές δυνάμεις και συλλογικότητες έχουν ζητήσει την αναβολή των εκλογών για να μπορέσουν να οργανωθούν καλύτερα. Διαφορετικά, η Μουσουλμανική Αδελφότητα και τα απομεινάρια του κόμματος του Μουμπάρακ θα κυριαρχήσουν στη βουλή. Γ' αυτό και η Μουσουλμανική Αδελφότητα τάσσεται ενάντια στην αναβολή των εκλογών και καλώσορίσει την παραίτηση του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου να προκηρύξει τις εκλογές το Φθινόπωρο.

Τρεις μήνες μετά την παραίτηση Μουμπάρακ, η δυσαρέσκεια για την πολιτική του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου που κυβερνά τη χώρα μεγαλώνει και οι διαδηλωτές ζητούν τη συγκρότηση πολιτικού προεδρικού συμβουλίου που θα εποπτεύει τη διαδικασία για τις εκλογές, νέο σύνταγμα, άμεση παραπομπή σε δίκη όσων ευθύνονται για τις δολοφονίες των 840 διαδηλωτών κατά τη διάρκεια της λαϊκής εξέγερσης και για τη διαφθορά και την κακοδιαχείριση του καθεστώτος Μουμπάρακ και αποπομπή όσων ανθρώπων του καθεστώτος παραμένουν σε διευθυντικές θέσεις σε δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμούς και πανεπιστήμια.

Εντονες αντιδράσεις προκάλεσε η στάση της Μουσουλμανικής Αδελφότητας προκάλεσε αντιδράσεις ακόμη και μέσα στις γραμμές της, σύμφωνα με τα ρεπορτάρια του αιγυπτιακού τύπου. Ωστόσο, παρά τις προσπάθειες της γησείας να αποτρέψει τη συμμετοχή της νεολαίστικης οργάνωσης της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, ένα σημαντικό κομμάτι της νεολαίστικης συμμετείχε στη διαδήλωση της 27ης Μαΐου. Το ίδιο και δύο γηγετικά στελέχη της νεολαίας και εκπρόσωποί της στο Συναπτισμό της Νεολαίας της Επανάστασης, θητεύονται στην προστασία της συνάντησης και την όποια διατάσσεται διαποτώσης απόψεων σε μια μάζωξη 1.000 περίπου εκπροσώπων. Μάλιστα μια από τις μεγαλύτερες συλλογικότητες, ο Συναπτισμός Νεολαίας της Επανάστασης, ανακοίνωσε ότι εμμένει στην απόφαση που πήρε να παγώσει κάθε διάλογο με τη

■ Αίγυπτος

Δεύτερη μέρα οργής

ιδιού του λαού ή του στρατού.

Σε μια άλλη ανακοίνωσή της κατηγόρησε «τους κομμουνιστές και τους κοσμικούς ότι προσπαθούν να καταστραγήσουν τη θέληση του λαού καλώντας για αναβολή των βουλευτικών εκλογών». Σημειωτέον ότι μετά την παραίτηση Μουμπάρακ, πολλές πολιτικές δυνάμεις και συλλογικότητες έχουν ζητήσει την αναβολή των εκλογών για να μπορέσουν να οργανωθούν καλύτερα. Διαφορετικά, η Μουσουλμανική Αδελφότητα τάσσεται ενάντια στην αναβολή των δικών σημαντικών παραγόντων του καθεστώτος Μουμπάρακ.

Η στάση της γησείας της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, καλεσε σε διάλογο όλες τις νεολαίστικες συλλογικότητες, καθημεία από τις οποίες έπερπετε να στελεῖ 10 εκπροσώπους στη συνάντηση με τη στρατιωτική γησεία την 1η Ιουνίου. Τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές, δεν είναι γνωστή η έκβαση της συνάντησης, όμως οι περισσότερες οργανώσεις εξέφρασαν εξαρχής την αντίθεση ότι τον σκεπτικόμορφο τους για τη σκοπιμότητα της συνάντησης και την όποια διατάσσεται διαποτώσης απόψεων σε μια μάζωξη 1.000 περίπου εκπροσώπων. Μάλιστα μια από τις μεγαλύτερες συλλογικότητες, ο Συναπτισμός Νεολαίας της Επανάστασης, ανακοίνωσε ότι εμμένει στην απόφαση που πήρε να παγώσει κάθε διάλογο με τη

αναστέλλεται η συμμετοχή της σ' αυτόν.

Δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν επίσης στην πλατεία Ταχρίρ, στο Πόρτ Σάιντ, στην Ισμαΐλια, στη Φαγιούμ, στη Μανούύρα, στο Λουξόρ και στο Ασου

Ενα 6ήμα μπρος ή άνθρακες ο Θησαυρός;

Εστω και με καθυστέρηση εί-
κοσι ημέρων, η υπόσχεση του
υπουργού Εξωτερικών της Αι-
γύπτου για μόνιμο άνοιγμα του
συνοριακού φυλακίου της Ράφα
φαίνεται να έγινε προγματικό-
τητα, ένα μήνα μετά την εξαγ-
γελία της. Ετσι, από το περα-
σμένο Σάββατο το πρωί, το συ-
νοριακό πέρασμα της Ράφα (στα
σύνορα Γάζας-Αιγύπτου) άνοιξε
και θα παραμένει ανοιχτό κάθε
μέρα από τις 9 το πρωί για οχτά
ώρες, εκτός από αργίες και Πα-
ρασκευές.

Ομως, αυτή η ανάσα στους
κατοίκους της Γάζας απέχει πο-
λύ από το να θεωρηθεί άροτρο του
αποκλεισμού, από τη στιγμή
που το «άνοιγμα» αφορά μόνο
τις γυναίκες, τα παιδιά κάτω των
18 και τους άντρες άνω των 40,
χωρίς μάλιστα να τους επιτρέ-
πεται να μεταφέρουν εμπορεύ-
ματα! Αφορά δηλαδή μόνο διέ-
λευση ατόμων, πράγμα που γι-
νόταν και στο παρελθόν, με πε-
ρισσότερα βέβαια εμπόδια και
καθυστέρησης. Για τους άντρες
μεταξύ 18 και 40 απαιτείται βί-
ζα από την Αίγυπτο. Ενώ αυτοί
στους οποίους η Αίγυπτος δεν
επέτρεπε την είσοδο, είτε είναι
κάτω των 40 είτε όχι, εξακολου-
θουν να μη μπορούν να περά-
σουν τα σύνορα.

Ομως, το βασικό πρόβλημα
της Γάζας δεν είναι τα ταξίδια,
αλλά η μεταφορά εμπορευμά-
των και οικοδομικών υλικών που
είναι απαραίτητα για την ανοι-
κοδόμηση. Γ' αυτό και το «άνοιγ-
μα» που εν χορδαίς και οργάνω
εξαγγελήθηκε στις 23 Απρίλη από
τον υπουργό Εξωτερικών της Αι-
γύπτου (εντός δεκαημέρου έλε-
γε ο υπουργός, αλλά χρειάστη-
κε ένας μήνας), ο οποίος είχε μι-
λήσει για «πολιτική απόφραση άρ-
σης του αποκλεισμού», δεν προ-
κάλεσε κανέναν ιδιαίτερο ενθου-
σιασμό στους Παλαιστίνιους της
Γάζας. Μπορεί να χαιρετίστηκε
από την κυβέρνηση της Χαμάς
σαν «επίτευγμα της αιγυπτιακής

επανάστασης», όμως μερικές μό-
νο εκαποντάδες πέρασαν τα σύ-
νορα, σε αντίθεση με τρία χρό-
νια πριν (το Γενάρη του 2008),
όταν περισσότερος από το μισό
πληθυσμό της Λωρίδας της Γά-
ζας μπούκαρε στην Αίγυπτο,
όταν παλαιοίτιοι μαχητές προ-
κάλεσαν τουλάχιστον 15 εκρή-
ξεις σε διάφορα σημεία του συ-
νοριακού τείχους, δίνοντας τη
δυνατότητα σε πολλούς να πε-
ράσουν τα σύνορα για να προ-
μηθευτούν τρόφιμα και φάρμα-
κα.

Σύμφωνα με Παλαιστίνιο από
τη Γάζα, με τον οποίο επικοινω-
νήσαμε, ο μικρός αριθμός των
ανθρώπων που πέρασαν τα σύ-

νορα οφείλεται κυρίως στην πο-
λιτική της Χαμάς για την οργά-
νωση της μετακίνησης στα σύ-
νορα, όμως, όπως και να έχει το
πρόγραμμα, η διαφορά με τρία χρό-
νια πριν είναι εμφανής. Γ' αυτό
και ο εκπρόσωπος του Στέιτ
Ντιπάρτμεντ, Μαρκ Τόνερ, ο
οποίος «υποστήριξε» –και μάλι-
στα «προφανώς»– κάθε προ-
σπάθεια «για να ικανοποιη-
θούν οι ανθρωπιστικές ανάγκες
του λαού της Γάζας», σημείωσε
με νόημα ότι το φυλάκιο της Ρά-
φα ήδη άνοιγε ορισμένες φορές,
δηλωσε όμως ότι υπήρξαν κά-
ποιες ανησυχίες από τη μεριά
των ΗΠΑ σχετικά με την κίνηση
αυτή, για να καταλήξει ότι οι Αι-
γύπτιοι τις γνωρίζουν πολύ κα-
λά και ξέρουν να εξασφαλίζουν
την ασφάλεια που παρεμποδί-
ζει την «τρομοκρατία» και τη με-
ταφορά όπλων και άλλων υλι-
κών χρημάτων στη Λωρίδα της
Γάζας.

Οταν οι Αμερικανοί μιλάνε για
«τρομοκρατία», φυσικά εννοούν
την αντίσταση και όσο η Γάζα
δεν την αποκηρύσσει κανένας
ιμπεριαλιστής δεν πρόκειται να
συναινέσει σε άρση του απο-
κλεισμού. Αυτή μπορεί να επι-
βληθεί μόνο από τη διεθνή κινη-
τοποίηση των λαών και όχι των
κρατών...

Πολιτική αφέλεια;

Ενα χρόνο μετά την πρώτη αποστολή του Στό-
λου της Ελευθερίας στη Γάζα και ενόψει νέας
αποστολής, ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ,
Μπαν Κι Μουν, έστειλε γράμμα την προηγούμε-
νη Παρασκευή στις κυβερνήσεις των μεσογεια-
κών χωρών, συμπεριλαμβανομένης της κυβέρ-
νησης του Ισραήλ, να λάβουν μέτρα για να απο-
φευχθεί επανάληψη των περσινών βίαιων συγ-
κρούσεων. «Ο Γενικός Γραμματέας κάλεσε όλες
τις εμπλεκόμενες κυβερνήσεις να χρησιμοποιή-
σουν όλη την επιρροή τους για να αποθαρρύ-
νουν τέτοιους στολίσκους, που εγκυμονούν τον
κίνδυνο για κλιμάκωση σε βίαιη σύρραξη», δή-
λωσε ο εκπρόσωπος τύπου του ΟΗΕ, Μάρτιν
Νιζέρκι, ο οποίος «κάλεσε, επίσης, όλους, συ-
μπεριλαμβανομένης της κυβέρνησης του Ισραήλ,
να δράσουν υπεύθυνα και με προσοχή για να
αποφευχθεί οποιοδήποτε βίαιο περιστατικό».

Οπως ήταν φυσικό, η παρέμβαση Μπαν Κι
Μουν θεωρήθηκε εχθρική από τη Διεθνή Επι-
τροπή για το Σπάσιμο του Αποκλεισμού της Γά-
ζας. Σύμφωνα με το Παλαιστινιακό Κέντρο Ενη-
μέρωσης (29/5/11, βλ. <http://www.palestine-info.co.uk/en/default.aspx?xyz=U6Qq7k%2bc-Od87MDI46m9rUxJEpMO%2bi1s78Rd29tyN0bGw1tLC%2f2uDIlskQh4rQTRLKYchmN7WU%2fm1CFOV18a2wVfBnNRHk3rPk3z5ifU5YkRvXkBVXwBCWKW0voaa5ScayrgtuW%2bAA%3d>), η επι-
τροπή σε ανακοίνωσή της την περασμένη Κυ-
ριακή υποστήριξε ότι οι εκκλήσεις Μπαν, λει-
τουργούν σαν «κάλυμμα για την ισραηλινή πει-
ρατεία και ενθαρρύνουν την επίθεση στο στο-
λίσκο» και θεώρησε τον Γενικό Γραμματέα του
ΟΗΕ υπεύθυνο για τον κίνδυνο που διατρέχει ο
νέος στολίσκος.

Οστόσο, εκπληξη προκαλεί η στάση του ΔΣ
του Free Gaza Movement (FGM), σε ανακοίνωση
του οποίου στις 28 Μάρτιο αναφέρονταν τα εξής
εκπληκτικά: «Το Free Gaza Movement καλωσο-
ρίζει την προτροπή του κ. Μπαν Κι-Μουν προς
όλα τα κράτη, συμπεριλαμβανομένου του Ισραήλ,
να αποφύγουν τη βία, όταν ο Στόλος της Ελευ-
θερίας θα πλέψει προς τη Γάζα, στα τέλη Ιου-
νίου. Επίσης καλωσορίζουμε το σχόλιο του ότι
«Το Ισραήλ θα πρέπει να κάνει σημαντικά και μα-
κροπρόθεσμα βήματα για τη λήξη του αποκλει-
σμού της Γάζας!»! Κι αφού η ανακοίνωση ανα-
φέρει ότι «ειδησεογραφικοί οργανισμοί αποφά-
σισαν να δώσουν έμφαση στις ανησυχίες του κ.
Μπαν για το Στόλο μας, αναφέροντας ότι ζητά
από κυβερνήσεις να μας σταματήσουν» (σ.ά. άρα-
γε η Διεθνής επιτροπή για το σπάσιμο του απο-
κλεισμού της Γάζας ανήκει στους «ειδησεογρα-
φικούς οργανισμούς»); το ΔΣ του FGM προτιμά
να αρνηθεί την προγματικότητα, λέγοντας ότι ο
Μπαν «δεν μπορεί να λέει κάτι τέτοιο», αφού ο
ΓΓ του ΟΗΕ γνωρίζει ότι ο στολίσκος δεν είναι
παράνομος! Η ανακοίνωση καταλήγει με το «με-
γάλο διλλήμα» που τίθεται μπροστά στον Μπαν:
«Η επιλογή σας είναι είτε να υποστηρίξετε την
τυραννία, είτε να υποστηρίξετε την ελευθερία».

Οι υπογράφοντες την ανακοίνωση δεν ξέρουν
άραγε το ποιόν του Μπαν Κι Μουν; Του αν-
θρώπου που διετέλεσε υπουργός Εξωτερικών
της Νότιας Κορέας από το 2004 μέχρι το 2006,
την εποχή δηλαδή που η Νότια Κορέα συμμε-
τείχε στην συμμαχία των «προθύμων» στον πό-
λεμο κατά του Ιράκ (με 3.600 στρατιώτες στο
αποκορύφωμά της, για να αποχωρήσει το 2008);
Για τη στάση του αυτή ο Μπαν δέχτηκε την «πε-
ριποίηση» των ιρακινών ανταρτών το Μάρτη
του 2007, όταν λόγο ελειψε να σκοτωθεί από ρου-
κέτα που έσκασε στα 80 μέτρα από το σημείο
όπου έδινε συνέντευξη Τύπου, μέσα από την
Πράσινη Ζώνη στη Βαγδάτη! Είναι δυνατόν ένας
τέτοιος άνθρωπος να υποστηρίξει την ελευθε-
ρία; Εκτός κι αν η λέξη «ελευθερία» έχει τη χρή-
ση που της δίνουν οι... Αμερικανοί, όπως έκαναν
στο Ιράκ. Τόση πολιτική αφέλεια ή μήπως είναι
κάτι άλλο;

Μακελεύει ο Ασαντ

Απέρριψαν την πρόταση του
σύριου προέδρου, Μπασάρ Άλ
Ασαντ, για γενική αμνηστία στε-
λέχη της αντιπολίτευσης, σε συ-
νέδριο που έκαναν στην Τουρκία.
Ο Ασαντ, βλέποντας ότι η κατα-
στολή δεν αποδίδει, προχώρησε
σ' αυτή την ενέργεια για να ελέγ-
ξει την κατάσταση, αλλά μάταια.

Εντωμεταξύ, σάλο έχει προκα-
λέσει η αποκλείση του άγριου
βασανισμού ενός 13χρονου από
τις δυνάμεις ασφαλείας. Ο Χάμας
Άλ Χατέμπιτ είχε συλληφθεί κατά τη
διάρκεια διαδήλωσης στην πόλη
Σάιντα, 10 χιλιόμετρα ανατολικά
της Ντεράα, στις 29 Απριλί. Πέ-
ρασε ένα μήνα σχεδόν στις φυλα-
κές της συριακής ασφαλείας, η
οποία επέστρεψε το πτώμα του
στην οικογένειά του στις 24 Μάρτι.
Το πτώμα ήταν τρομακτικά κα-
κοκοπιημένο, με ουλές, μώλωπες,
σφαίρες στα πόδια, σημάδια από
ηλεκτροσόκ, τα μάτια του ήταν
πρησμένα και οι βασανιστές του
είχαν κόψει ακόμα και τα γεννητι-
κά όργανα! Σε ιστοσελίδα στο Fa-
cebook, 60.000 έχουν δηλώσει
υποστηριχτές κάτω από τον τίτ-
λο «Είμαστε όλοι Χάμζα Άλ Χα-
τ

Μετά τις μούτζες;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο κόσμος που συγκεντρώνεται στο Σύνταγμα και στις πλατείες άλλων πόλεων στρέφεται ενάντια στην κυβέρνηση, ενάντια στο πολιτικό σύστημα, ενάντια στο Μνημόνιο. Τα σφυρίγματα, οι μούτζες, τα συνθήματα, τα μπινελίκια αυτό εκφράζουν.

Δεν υπάρχει, επίσης αμφιβολία ότι αυτός ο κόσμος έχει την αυταπάτη πως μένοντας εκεί, βρίζοντας και μουτζώνοντας, θα ρίξει την κυβέρνηση. Γι' αυτό και απορρίπτει μετά βδελυγμίας τη βία. Νομίζει πως η βία θα ενεργοποιήσει την καταστολή και θα αναγκαστεί να εγκαταλείψει το μετερίζι της πλατείας. Και δεν πολυσκέφτεται πως όταν ένα μαζικό κίνημα δεν καταστέλλεται, σημαίνει πως δεν φοβίζει τον αντίπαλό του.

Εναν αντίπαλο ο οποίος γνωρίζει από κοινωνική ψυχολογία. Προσπαθεί να μην ερεθίσει τα πλήθη των αγανακτισμένων, ανέχτηκε ακόμη και τον αποκλεισμό της εισόδου της Βουλής, ποντάροντας στην κόπωση που προκαλεί η παρέλευση χρόνου χωρίς αποτέλεσμα και στην απογοήτευση που διαδέχεται τον αρχικό ενθουσιασμό.

Οι αναφορές στην Αργεντινή και στα ελικόπτερα που έπαιρναν τα μέλη της κυβέρνησης είναι πολλές, πόσοι όμως προσπαθούν να θυμηθούν, ότι στην Αργεντινή δεν είχαμε μόνο κατσαρόλες, σφυρίγματα και μούτζες, αλλά είχαμε οδοφράγματα, καταλήψεις δημοσίων κτιρίων, καταστροφή τραπεζών, εισβολή σε καταστήματα και απαλλοτριώσεις τροφίμων και άλλων ειδών πρώτης ανάγκης.

Αλλά κι αν η σημειρινή κυβέρνηση παραιτούνται,
τι θα συνέβαινε; Εκλογές. Και μετά τις εκλογές;
Ανάδειξη μιας άλλης κυβέρνησης, το πιθανότερο
συνεργατικής. Η οποία θα εφάρμοζε το Μνημόνιο,
στην ίδια ή μια ελαφρώς παραλλαγμένη εκδοχή,
υπό τον ασφυκτικό έλεγχο των πιστωτών και με
την απειλή της χρεοκοπίας.

Τα λιγοστά αιτήματα που έχουν διατυπωθεί από τη λεγόμενη λαϊκή συνέλευση, την οποία με ελεεινό τρόπο προσπαθούν να μανιπουλάρουν δυνάμεις του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ κ.λπ., αφήνουν αδιάφορη τη μεγάλη μάζα, η οποία περιορίζεται στη μαζική αποδοκιμασία και την απόρριψη. Ομως, ακόμη κι αν αυτά τα λιγοστά αιτήματα «τρυπούσαν» την ακαμψία της μεγάλης μάζας και άρχιζαν να την κερδίζουν, πόρρω απέχουν από τη διατύπωση ενός στοιχειώδους αιμοντικού προνοράμιατος διεκδικήσεων.

Το Θέμα, όμως, δεν είναι να βγάλουμε το όχτι μας. Το Θέμα είναι να διεκδικήσουμε αιτήματα ταξικά για τους εργαζόμενους και τους νέους, σπρώχνοντας το σύστημα στα όρια των αντοχών του. Βαθαίνοντας την κρίση του σε επαναστατική κατεύθυνση. Γι' αυτό και φαίνεται περισσότερο από κάθε άλλη φορά σήμερα το μεγάλο πολιτικό κενό, το κενό πολιτικής οργάνωσης και εκπροσώπησης της εργατικής τάξης.

■ Για δες ποιοι μιλάνε!

Είπε ο υφυπουργός Οικονομικών Φ. Σαχινίδης στη Βουλή, απευθυνόμενος προς τον Τσίπρα: «Εάν κάτι μπορώ να ανακαλέσω στη μνήμη μου από την πρόσφατη στάση των στελεχών του κόμματός του, είναι ότι με τις δημόσιες τοποθετήσεις τους καλλιεργούν, εάν δεν δημιουργούν, ανησυχίες στο καταδετικό κοινό, με προτάσεις για στάση πληρωμών, για έξodo από το ευρώ, αδιαφορώντας, όταν καταδέουν αυτές τις προτάσεις, για το ποιες μπορεί να είναι οι συνέπειες και για το τραπεζικό σύστημα, αλλά και για την ίδια την χώρα και την πορεία της». Δεν έχουμε καμιά διάδεση να υπερασπιστούμε τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά διαβάζοντας τέτοιες ιταμές τοποθετήσεις από το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης δεν μπορούμε να μην αναφωνήσουμε: για δες ποιοι μιλάνε! Δεν είναι ο Παπακωνσταντίνου που μίλησε για κίνδυνο μη εκταμίευσης της πέμπτης δόσης και κατέβασμα ρολών, όπως χαρακτηριστικά είπε; Δεν είναι η Δαμανάκη που μίλησε για σχέδια εξόδου από το ευρώ; Δηλαδή, οι δηλώσεις των Συριζιών που μίλησαν ανησυχίες στο καταδετικό κοινό και όχι οι δηλώσεις του καθ' ύλην αρμόδιου υπουργού Οικονομικών και της επιτρόπου της χώρας;

χωρας,
Και Βέβαια, δεν μιλάμε απλά για ανησυχίες, αλλά για πανικό που προκάλεσε νέο κύμα ανάληψης καταδέσεων. Στέρεψαν από ρευστό τι ATM των τραπεζών.

■ Λαγός

Ο μοναδικός εκ των αρχηγών που έκανε δηλώσεις έξω από το Προεδρικό Μέγαρο, μετά την ολοκλήρωση της συνεδρίασης, ήταν ο Γ. Καρατζαφέρης. Και λειτούργησε, φυσικά, σαν «λαγός» του Παπανδρέου, αφήνοντας υπαινιγμό μόνο σε βάρος του Σαμαρά: «Η καρέκλα, δυστυχώς, κάποιων πάνω από την Ελλάδα. Οψόμεδα. Δεν κατάλαβαν οι άνθρωποι ότι αν ο Ευρυθιάδης δεν τα είχε βρει με τον Θεμιστοκλή το 480 π.Χ. ούτε αυτούς θα έγραφε η ιστορία, ούτε την ημερομηνία». Μπορεί να χρησιμοποίησε πληθυντικό αριθμό, όμως τον Σαμαρά έδειχνε, γιατί αυτός αρνείται τη συναίνεση που προτείνει ο Παπανδρέου. Και μαζί με τον Σαμαρά, την Παπαρήγα και τον Τσίρα.

■ Προθυμότατος

Αν και απών από τη σύσκεψη του προεδρικού μεγάρου, ο Φώτης Κουβέλης, πάντα προδυμμότατος να βάλει πλάτη, κατέθεσε τον οβολό του. «Όύτε η συνταγή του μνημονίου που συνεχίζεται με το μεσοπρόδειμο πρόγραμμα, ούτε η στείρα καταγγελία και η αμ-

■ Υποτελεία

Εντελώς αποδρασυμμένος ο Ολι Ρεν, ξε-
πέρασε κάθε προηγούμενο. Αυτή τη φορά δεν
περιορίστηκε σε εκκλήσεις, αλλά μοίρασε γρα-
πτή δήλωση, στην οποία δεν δίστασε να εκ-
φράσει «την απογοήτευση της Ευρωπαϊκής Επι-
τροπής για την αδυναμία συναίνεσης μεταξύ
των αρχηγών των πολιτικών κομμάτων στην
Ελλάδα σχετικά με την οικονομική προσφρό-
μογή», ενώ εν είδει τελεσίγραφου απαίτησε
«να βρεθεί σύντομα συμφωνία, δόριο χρόνος
εξαντλείται». Με ίταμό ύφος και τόνο υπο-
γράμμισε ότι «είναι καθοριστική σημασίας για
την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας όλα
τα ελληνικά πολιτικά κόμματα, συμπεριλαμ-
βανομένων των κομμάτων της αντιπολίτευσης,
να uiοδετήσουν εποικοδομητική στάση και να
υποστηρίζουν την εφαρμογή του προγράμμα-
τος», καταλήγοντας με τελεσίγραφο και προς
τον ελληνικό λαό: «Το εύρος της πρόκλησης
αποτελεί τεστ για την ελληνική κοινωνία συ-
νολικά και για το λόγο αυτό απαιτεί τη συμ-
βολή όλων των κομμάτων και των πολιτών».

Κανονικά, δα ἐπέρεπε να ξεσπάσει σάλος. Ούτε την εποχή του μοναρχοφασισμού και της απροκάλυπτης αμερικανοκρατίας δεν απευθύνονταν έτσι στο πολιτικό σύστημα της –υποτίθεται ανεξάρτητης– Ελλάδας και μάλιστα υπάλληλοι, όπως ο Ρεν και όχι υπουργοί ιμπριαλιστικών χωρών. Ομως, τα δυο κόμματα εξουσίας κατάπιαν αράσητη την πρόκληση. Η μεν κυβέρνηση δεν έκανε κανένα σχόλιο, η δε ΝΔ περιορίστηκε σε μια χαλαρότατη δήλωση, με την οποία υπενδύμιζε ότι στην Ελλάδα... υπάρχει κυβέρνηση, υπάρχει και αντιπολίτευση [λες και δεν το ξέρει ο Ρεν].

Ποιες «αναλύσεις», ωρέ παιδιού του Περισσού; Η περιβόητη «Πανσπουδαστική» Νο 8 δεν είναι αυτή που χαρακτήριζε «300 προβοκάτορες του Ρουφογάλη και της ΚΥΠ» τους φοιτητές που κατέβηκαν με πορεία από τη Νομική και κλείστηκαν στο Πολυτεχνείο; Από τότε «προβοκάτορες» βλέπατε σε

κάθε μαχητική εκδήλωση του λαού και της νεολαίας. «Προβοκάτορες» το 1973 στο Πολυτεχνείο, «προβοκάτορες» και «χουντικά σταγονίδια» το 1975-76 στις συγκρούσεις εργατών με την αστυνομία, «προβοκάτορες» και «ασφαλίτες» στη νεολαίστικη εξέγερση το Δεκέμβρη του 2008. «Προβοκάτορες» δα βλέπετε σε κάθε μαχητική έκφραση της λαϊκής πάλης, γιατί το δόγμα σας, διατυπωμένο από χειλέων Αλέκας από το βήμα της Βουλής, ήτοι από το βάθρο της αστικής δημοκρατίας, λέει ότι «στη λαϊκή επανάσταση δεν δα σπάσει ούτε ένα τζάμι».

■ Ψεύτες και απατεώνες

«Ψεύτες και αποτυχημένους» χαρακτήρισε εισηγητικά την κυβέρνηση και την τρόικα ο Αλ. Τσίπρας, στην ομιλία του στην ΚΠΕ του ΣΥΝ. Ψεύτες ναι, αποτυχημένοι όμως γιατί; Δεν εισπράτει το χρηματιστικό κεφάλαιο κανονικά τα χρεολύσια και τους τόκους του; Δεν έχει μετατραπεί η εργασική δύναμη σε εμπόρευμα με εξευτελιστική τιμή; Δεν έχει αποσαθρωθεί κάθε έννοια αστικού κράτους πρόνοιας; Από ποια σκοπιά χαρακτηρίζει αποτυχημένους ο Τσίπρας αυτούς που διαχειρίζονται τις τύχεις του ελληνικού καπιταλισμού; Από τη σκοπιά ενός καπιταλισμού... με ανδρώπινο πρόσωπο; Τότε είναι ο ίδιος και ψεύτης και απατεώνας.

■ Εθνικιστικές παπάρες

ΝΔ και ΛΑΟΣ διασταυρώνουν τα ξίφη τους με εδνικιστικές παπάρες. «Δεν κατάλαβαν οι άνθρωποι ότι αν ο Ευρυθιάδης δεν τα είχε βρει με τον Θεμιστοκλή το 480 π. Χ. ούτε αυτούς θα έγραφε η ιστορία, ούτε την ημερομηνία», κάρφωσε τον Σαμαρά ο Καρατζαφέρης βγαίνοντας από την αρχηγική σύσκεψη του προεδρικού μεγάρου.. «Τελευταία ακούγονται και κάποια περίεργα: Ακουσα κάποιον να επικαλείται το ιστορικό προηγούμενο του Θεμιστοκλή με τον Ευρυθιάδη, που παρά τον τσακώμι τους, συμφιλιώθηκαν πριν τη Ναυμαχία της Σαλαμίνας. Συμφωνώ απόλυτα. Μόνο να δημίσω μια μικρή λεπτομέρεια: ότι τα βρήκαν μεταξύ τους για να πολεμήσουν και όχι για να... υποκύψουν!», απάντησε με το δικό του καρφί ο Σαμαράς, μιλώντας στην ΚΟ της ΝΔ. «Δεν θα χρειαζόταν καμία συνεννόηση μεταξύ Θεμιστοκλή και Ευρυθιάδη, αν δεν είχε προηγηθεί η προδοσία του Εφιάλτη που έφερε τους Πέρσες στην Αθήνα, ή το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία», έκλεισε (προς το παρόν;) τη συζήτηση το Γραφείο Τύπου του ΛΑΟΣ. Το μόνο που μένει είναι μια παρέμβαση της Χρυσής Αυγής, για να δέσει το γλυκό.

■ Παιδική χαρά

Δεν του φτάνουν τ' άλλα προβλήματα του Παπανδρέου, έχει και την «παιδική χαρά» του να του δημιουργεί νέα. Καθαλημένα καλάμια, ανίδεοι περί τους τρόπους που τηρούνται οι εσωκομματικές ισορροπίες στο ΠΑΣΟΚ, πετάνε μια παπάρα και πρέπει μετά να τρέχει ο Παπανδρέου να τη μαζέψει. Αυτό έγινε πάλι με τον φον Δρούτσα, ο οποίος -με τα δαυμάσια ελληνικά του-δήλωσε στη NET ότι «πρέπει να αλλάξει η εικόνα του βουλευτή ως καθεστώς». Για να εισπράξει την πληρωμένη απάντηση από τον Πρωτόπαππα που ως κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος ανέλαβε να τον βάλει στη δέση του, πριν αρχίσει το πανηγύρι από άλλους βουλευτές: «Ο κ. Δρούτσας είναι υπουργός Εξωτερικών και δεν είναι εκλεγμένος βουλευτής, (...) Καλό δα έκανε λοιπόν ο υπουργός Εξωτερικών να ασχοληθεί με τα προβλήματα του υπουργείου και να αφήσει τους βουλευτές, που αυτή τη στιγμή τραβάνε το δικό τους Γολγοθά, που πρέπει να στηρίζουν το μνημόνιο ενώ πιδανά έχουν και αντιρρήσεις και άλλες οπτικές, που πρέπει να απολογούνται κάθε μέρα, και καλά κάνουν, στους ψηφοφόρους τους».

■ Movo ta koukiā

Τίτλος στο Ριζοσπάστη της περασμένης Τρίτης: «Ανοδική πορεία των δυνάμεων του ΠΑΜΕ – Ενισχυμένα είναι τα ψηφοδέλτια που στηρίζει το ΠΑΜΕ στα μέχρι τώρα αποτελέσματα των ΕΛΜΕ και των συλλόγων δασκάλων - νηπιαγωγών μπροστά στα συνέδρια των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών». Ακολουθεί ανάλυση των αποτελεσμάτων σε 72 ΕΛΜΕ, που μας λέει ότι οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ σημείωσαν μεγάλη άνοδο σε ποσοστά, ότι οι δυνάμεις της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ σημείωσαν πτώση, ενώ άνοδο σημείωσαν και η παράταξη του ΣΥΝ και οι Παρεμβάσεις «αλλά σε μικρότερο βαθμό από τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ».

Κι αφού ολοκληρωθεί η δριαμβολογία για τη μεγάλη νίκη, μαδαίνουμε ότι «χαρακτηριστικό στοιχείο των εκλογών είναι και η μεγάλη πτώση της συμμετοχής. Η συμμετοχή είναι πεσμένη κατά 19,4%! Και ακολουθεί το σχόλιο: Η πτώση της συμμετοχής δεν αποτελεί έκπληξη και σαφώς δεν είναι θετικό στοιχείο, αφού η αποχή δεν μπορεί να δώσει λύση στα προβλήματα των εκπαιδευτικών και στα προβλήματα του συνδικαλιστικού τους κινήματος».

Μπορεί ένας στους πέντε απ' όσους ψήφισαν το 2009 να μην πήγε να ψηφίσει το 2011, όμως για τον Περισσό μετράει μόνο το ότι το ΠΑΜΕ ενίσχυσε το ποσοστό του και διέθεσε 5 επιπλέον αντιπροσώπους σε ένα μικρότερο (λόγω μείωσης της συμμετοχής) συνέδριο.

Αναπόφευκτη συνέπεια του καπιταλιστικού συστήματος

Οχρυσοχοΐδης από τότε που έκρυψε το μετάλλιο του FBI στην τουλάπα έχει αρχίσει να μοιστράρεται σαν μέγιας οικονομολόγος. Εσχάτως, δε, και σαν πολιτικός αναμορφωτής. Το καινούργιο ιδεολόγημα που ανακάλυψε και το παρουσιάζει στις καθημερινές ραδιοφωνικές του εμφανίσεις είναι πως στην Ελλάδα έχει δημιουργηθεί μια οικονομία... σοβιετικού τύπου. Ελεγε την περασμένη Τρίτη στο Ράδιο 9: «Το πολιτικό σύστημα της χώρας ευθύνεται για το γεγονός ότι δημιουργήσαμε δύο πράγματα πάρα πολύ αρνητικά: το ένα είναι το πελατειακό κράτος.

Ουσιαστικά διαμορφώσαμε έναν κρατικό καπιταλισμό και γύρω του μαζεύτηκαν διάφοροι προσδοθήρες. Δημιουργήσαμε έτσι μια «σοβιετική» κάπως πραγματικότητα - σε ότι αφορά τον κρατικό καπιταλισμό εννοώ. Δεύτερον, δημιουργήθηκε μια απολύτως αντιπαρογωγική οικονομία με την καταστροφή της παραγωγικής βάσης της χώρας και την δημιουργία μιας εισαγωγικής οικονομίας, αντιδημιουργίκης.

Αφήνοντας στην άκρη την παπαριά περί κρατικού καπιταλισμού και σοβιετικής οικονομίας, στεκόμαστε στο δεύτερο

Ο κωλοτούμπας

Ο κωλοτούμπας

Πριν μερικές μέρες, όταν έγινε ένας δημοσιογραφικός ντύρος για τις επιπτώσεις που πάρουν οι φορολογούμενοι μετά την υποβολή των φορολογικών τους δηλώσεων, ο Παπακωνσταντίνου εξέδωσε ένα δελτίο Τύπου, στο οποίο υποστήριζε ότι αυτό ήταν αναμενόμενο και δεν οφειλεται μόνο στο μπόνους λόγω αποδείξεων, αλλά στο γεγονός ότι η κυβέρνηση είχε αποφασίσει να ελαφρύνει τα εισοδήματα μέχρι 40.000 ευρώ. Υποστήριζε, δηλαδή, ότι αυτό ήταν πολιτική επιλογή και όχι αισθοχία στο σχεδιασμό της φορολογικής πολιτικής.

Τώρα, ερωτώμενος (πρωινάδικο Mega, Σάββατο 28 Μάη) αν θα μειωθεί το αφορολόγητο των 12.000 ευρώ και αν θα πάει στα 8.000 ή στα 6.000 ευρώ, ο Παπακωνσταντίνου απαντά: «Δεν έχουμε καταλήξει ακριβώς πού θα το πάμε. Άλλα να θυμόμαστε ότι και σε αυτή τη χώρα δηλώνονται 100 δισ. και φορολογούνται τα 30 δισ. ευρώ. Να θυμόμαστε αυτό, κάθε φορά που μιλάμε». Δηλαδή, πριν μερικές μέρες καμάρων για τη φορολογική πολιτική της κυβέρνησης και τώρα λέει ότι αυτή η πολιτική δεν είναι σωστή, γιατί φορολογεί μόνο το 30% των δηλωνόμενων εισοδημάτων.

Ο κωλοτούμπιτας υπουργός νομίζει ότι μπορεί να κοροϊδεύει το σύμπαν. Μιλά για φορολόγηση του 30% των εισοδημάτων, κρύβοντας το γεγονός ότι ειδικά για τους εργαζόμενους το 100% του εισοδήματός τους, που καταναλώνεται για τη διαβίωση των οικογενειών τους, πληρώνει την επαχθέστατη έμμεση φορολογία, η οποία μέσα στο 2011 γνώρισε απανωτά κύματα ανόδου, φτάνοντας σε εξωφρενικά επίπεδα.

Και στον τομέα της άμεσης φορολογίας οι εργαζόμενοι μισθωτοί είναι τα υποζύγια, όχι μόνο επειδή αποτελούν την πλειοψηφία των φορολογούμενων, αλλά και επειδή είναι αυτοί που δεν μπορούν να κρύψουν τίποτα από τα εισοδήματά τους, όπως συμβαίνει για τις άλλες τάξεις και στρώματα. Είναι, λοιπόν, πρόκληση να βγαίνει ο Παππακωνσταντίνου και να προετοιμάζει τον κόσμο για τη δραματική μείωση του αφορολόγητου, λέγοντας ότι η φορολογία στην Ελλάδα είναι χαμηλή.

Χωρίς ντροπή

Το σύνθημα «καθαρίζουμε τους βυθούς μας» ρίχνει το υπουργείο Περιβάλλοντος και «σε συνεργασία με τις Σχολές Κατάδυσης όλης της χώρας δίνει ραντεβού για την καταδυτική "βουτιά" εθελοντικής δράσης την Κυριακή 5 Ιουνίου, στις 12:00 μμ στον Αλιμό». Οπως αναφέρει το σχετικό δελτίο Τύπου, επέλεξαν «το αστικό θαλάσσιο μέτωπο του Αλίμου» καθώς «είναι επιβαρυμένο περιβαλλοντικά, είναι εύκολα προσβάσιμο ακόμα και με τραμ, ενώ αποτελεί τμήμα του σχεδίου ανάπλασης αστικών θαλάσσιων μετώπων για την Αττική».

Πρόκειται για θράσος. Στο βυθό του κόλπου της Καλντέ-ρας στη Σαντορίνη, σ' ένα παγκοσμίως μοναδικό τοπίο, είναι βυθισμένο το κρουαζιερόπλοιο Sea Diamond και αποτελεί μιας τοξική βόμβα, η οποία ήδη έχει προκαλέσει ζημιές στο θαλάσσιο περιβάλλον. Την ώρα που η κυβέρνηση κάνει πλάτες στην πλοιοκτήτρια εταιρία Louis Cruises, γράφοντας στα παλιά της τα παπούτσια τις φωνές των κατοίκων αλλά και των επίσημων φορέων της Σαντορίνης, η Μπιρμπίλη οργανώνει φιέστες με εθελοντές αυτοδύτες στον Αλιμό.

τέρο, που εμπειριέχει αλήθεια και διαψεύδει το πρώτο. Οντως, η παραγωγική βάση του ελληνικού καπιταλισμού καταστράφηκε. Και η γεωργία του, αλλά και μεγάλο κομμάτι της βιομηχανίας του. Ποιος άμως, ευθύνεται γι' αυτό; Ο... σοβιετισμός ή η ελεύθερη αγορά; Ποιοι καμάρωναν για τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης την περίοδο Σημίτη και τα πρώτα χρόνια της περιόδου Καραμανλή; Δεν ήταν οι δυνάμεις του δικομματισμού που έλεγαν ότι η Ελλάδα μετατρέπεται σε μια ισχυρή και αναπτυσσόμενη οικονομία υπηρεσιών, ότι δεν χρειάζεται ούτε

την αγροτική οικονομία ούτε
την παραδοσιακή βιομηχανία.
Ηταν συλλογικές επιλογές

πτωτικές επιλογές του αστικού συστήματος όλων

όσα συνέβησαν τα τελευταία τριάντα χρόνια. Επιλογές-μονόδρομος, που επιβλήθηκαν από τη συμμετοχή του ελληνικού καπιταλισμού στον παγκόσμιο καπιταλιστικό κατατομέρισμό της εργασίας και τη θέση ση που πήρε σ' αυτόν. Κάποιοι στιγμή θα ξεσπούσε η κρίση με τα καταστροφικά της αποτελέσματα. Καταστροφικά όχι για τους μεγαλοκαπιταλιστές αλλά για τους εργαζόμενους μικροαστούς και την εργατική τάξη. Φυσικά, θα καταστραφεί και κεφάλαιο, όπως συμβαίνει σε κάθε καπιταλιστική κρίση. Ομως, το μοντέλο ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού θα εξακολουθήσει να

Κάτι παραπάνω από κόμπλεξ

Αμέσως μετά τη σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών στο προεδρικό μέγαρο, στις δηλώσεις που έκανε στα γραφεία του κόμματός της στη Βουλή η Αλέκα Παπαρήγα είπε μετοχέα: «Εξήγησα και μέσω της σύσκεψης τι εννοούμε λέγοντας ότι αισκέίται στον ελληνικό λαό ιδεολογική τρομοκρατία –και θα προσθέσω εδώ, δεν το είπα μέσα– τύπου Μπιν Λάντνεν και ωμός εκβιασμός».

Γιατί αισθάνθηκε την ανάγκη να κάνει αυτή την προσθήκη περί Μπιν Λάντεν; Δεν έβρισκε όλη πρόσφορο παράδειγμα; Δεν μπορούσε, για παράδειγμα, να πει «τρομοκρατία τύπου Μπους»; Μπορούσε, όμως έκανε τη συνειδητή επιλογή να μιλήσει για «τρομοκρατία τύπου Μπιν Λάντεν», γιατί για τον Περισσό έχει ιδιαίτερη σημασία να δίνει συνεχώς τα δικά του διαπιστευτήρια νομιμοφρούνης προς το σύμφωνα παραπάνοια.

■ Νταβατζήδες της αστικής τάξης

Δραματικό ερώτημα απηρύθυνε με την απόφασή της η ΚΠΕ του ΣΥΝ, που συνεδρίασε το περαιωμένο Σαββατοκύριακο. «Το ερώτημα είναι αν η κυβέρνηση και η τρόικα έχουν το δικαίωμα να δεσμεύσουν τον τόπο σε μια διαρκή και συνεχώς βαθύτερη ύφεση με προοπτική τη φτώχεια, την ανεργία και την εξαθλίωση. Ή αν ο ελληνικός λαός και γενικότερα οι λαοί της Ευρώπης έχουν το δικαίωμα να ακολουθήσουν άλλο δρόμο».

Αν επρόκειτο για μια προφορική δήλωση του Τσίπρα, μπορεί και να μην τη σχολιάζαμε, γιατί τον έχουμε συνηθίσει να πετάει συνεχώς παπάρες. Πρόκειται, όμως, για γραπτή απόφαση, που σημαίνει ότι τίποτα σ' αυτή δεν είναι τυχαίο. Εχει μελετηθεί πριν γραφτεί στο χαρτί. Σε ποιον απευθύνεται, λοιπόν, το ερώτημα; Είναι ζήτημα δικαιωμάτος το αν θα συνεχιστεί η πολιτική της κυβέρνησης και της τρόικας ή αν οι λαοί θα επιλέξουν «άλλο δρόμο»; Αρνείται κανείς αυτό το δικαίωμα;

Ρητορικό είναι το ερώτημα, για να δώσει την απάντηση η ΚΠΕ του ΣΥΝ, σπεκουλάροντας φτηνιάρικα με το σύνθημα της μόδας «δημοκρατία τώρα». Και να περάσει αμέσως μετά στο διά ταύτα: «Είναι αναγκαίο να γίνουν άμεσα εκλογές, να κατατεθούν οι εναλλακτικές προτάσεις. Να αποφασίσει (σ.σ. ο λαός) αν θέλει μια κυβέρνηση υποταγμένη στους καταναγκασμούς μιας ατελείωτης σειράς Μνημονίων ή αν θέλει τον εναλλακτικό δρόμο: την απαλλαγή από το Μνημόνιο, την επιθετική αναδιαπρογράμματος του χρέους και την ανάπτυξη μέσα από την αναδιανομή του πλούτου, τη στήριξη των χαμηλότερων εισοδημάτων και την προώθηση της σταθερής και μόνιμης εργασίας».

Ιδού, λοιπόν, η κατά ΣΥΝ λύση. Εκλογές τώρα και όλα θα πάρουν το δρόμο τους. Ούτε συγκρούσεις ούτε βιαιότητες. Αυτά δεν είναι δημοκρατικά πρόγματα. Και τι θα γίνει αν –λέμε τώρα– κερδίσει τις εκλογές ο ΣΥΝ; Θα κάνει «επιθετική αναδιαπρογράμματος» του χρέους και ως διά μαργείας θα λυθούν όλα. Μέσα στην ΕΕ, μέσα στον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας, θ' ανθίσει ένας άλλος καπιταλισμός, φιλεργατικός, φιλολαϊκός, με ανθρώπινο πρόσωπο. Σαν νταβατζήδες της αστικής τάξης προσπαθούν να εκπρονεύσουν λαϊκές δυνάμεις –κυρίως νεολαίιστικες– αποτρέποντάς τες από την αναζήτηση ενός δρόμου που οδηγεί στην απαλλαγή από τον καπιταλισμό και την αστική δημοκρατία.

■ Κι ο Περισσός τον οβιόλό του

Δεν πέρασε απαρατήρητη η φράση της Παπαρήγα ότι η έξιδος από το ευρώ θα ήταν καταστροφική. Σχολιάστηκε ευμενέστατα από το σύνολο των αστικών ΜΜΕ. Άλλωστε, αυτός ήταν ο στόχος. Για να μη μας πουν ότι τους αδικούμε ή ότι αποσπούμε τη φράση από το σύνολο των όσων είπε, παραθέτουμε την πλήρη δήλωση της Παπαρήγα: «Καταρχήν, εμείς είμαστε γενικά υπέρ της αποδέσμευσης από την ΕΕ, η λύση έχω από το ευρώ και δραχμή στις παρούσες συνθήκες είναι καταστροφική. Άλλα, εθελοντικά να φύγει η Ελλάδα από την ευρωζώνη και αυτή τη στιγμή να τη διώξουν από την ευρωζώνη, δεν το βλέπουμε. Αυτό μπορεί να γίνει στο μέλλον, όταν η κρίση θα είναι ακόμη πιο βαθιά και αποφασίσουν οι ισχυρότεροι να μικρύνουν την ευρωζώνη και γενικότερα την ΕΕ. Αυτή τη στιγμή πιστεύουμε ότι θα γίνει μία ελεγχόμενη χρεοκοπία εντός της ευρωζώνης. Αν φτάσει η ΕΕ να διώχνει χώρες, σημαίνει ότι βρίσκεται σε σήψη και βαθιά κρίση αξεπέραστη, πολύ πιο πριν απ' ότι εμείς περιμένουμε τουλάχιστον».

Αν θελείτε η αναφορά στην έξιδο από το ευρώ που θα ήταν καταστροφική, η υπόλοιπη τοποθέτηση θα μπορούσε μια χαρά να σταθεί μόνη της. Είναι η πάγια θέση του Περισσού. Γιατί, όμως, συμπληρώθηκε με τα περί καταστροφικής εξόδου από το ευρώ; Για να σταλεί το μήνυμα, ότι ο Περισσός είναι ένα υπεύθυνο κόμμα του αστικού κοινοβουλευτικού φάσματος, που όχι μόνο δεν παίζει με τα ιερά και τα όσια του συστήματος, αλλά αντίθετα είναι πρόθυμος να καταθέτει τον οβιό του στις κρίσιμες περιστάσεις. Την ώρα που ξεκίνησε μια φιλολογία περί εξόδου από το ευρώ, είτε προβοκατόρικα, όπως το έκανε η Δαμανάκη, είτε με προτάσεις διάφορων περιθωριοποιημένων παραγόντων του συστήματος, βγαίνει μια πολιτική δύναμη που είναι πιο αριστερά από τους προηγούμενους, που έχει το τεκμήριο του «αντιευρωπαϊσμού», που δεν ψήφισε την ένταξη στην ΕΟΚ και την ΕΕ, και δηλώνει ότι η έξιδος από το ευρώ θα ήταν καταστροφική, «αδειάζοντας» όχι τόσο τη Δαμανάκη όσο τους υπόλοιπους. Εκείνους που ζητούν έξιδο από το ευρώ και μη πληρωμή μέρους του χρέους. Ο Περισσός, μ' αυτή τη θεαματική δήλωση, κερδίζει πόντους στο αστικό πολιτικό στερέωμα και κατοχυρώνεται σαν κόμμα του θεσμικού φάσματος.

Tο κακόγουστο θέατρο κυβέρνησης, αντιπολίτευσης και διεθνών πιστωτών (ΕΕ, ΔΝΤ, ΕΚΤ) με τίτλο «στον αέρα η 5η δόση και το σχέδιο διάσωσης» πλησιάζει στο τέλος του. Με τρόπο που θα τον ζηλεύει ακόμα και ο μετρητής της αγωνίας Χίτσκοκ, ανέβασαν την ένταση στο ζενίθ και μετά άρχισαν να την αποφορτίζουν. Πρώτος ο Παπακωνσταντίνου, ο σκηνοθέτης όλου αυτού του στριαλ, με ανακοίνωση που έβγαλε κυριακάτικα και ενώ ο κόσμος άδειαζε τα ATM των τραπεζών, είπε πως οι διαπραγμάτευσης με την τρόικα συνεχίζονται χωρίς προβλήματα και αναμένεται να φτάσουν σε αίσιο τέλος εντός των ημερών. Τη Δευτέρα το πρωί, βέβαια, στην εκπομπή του Παπαδάκη ανέβασε λίγο τον τόνο της αγωνίας, διότι απεινυόταν σε λαϊκό κοινό, ταυτόχρονα όμως το αποφόρτιζε, δημιουργώντας μια ατμόσφαιρα μυστηρίου. Ακολούθησε άρθρο της Wall Street Journal που έλεγε ότι κυβέρνηση και τρόικα έφτασαν σε συμφωνία. Κάπιας πήγε να τα χαλάσει λίγο άρθρο της Frankfurter Algemeine Zeitung, που έλεγε ότι το ΔΝΤ δεν πρόκειται να εκταφεύσει το μεριδίο του στην 5η δόση, αλλά φρόντισε να αποκαταστήσει την τάξη η ίδια η γερμανική κυβέρνηση, που διέψευσε το δημοσίευμα.

Γιατί μιλάμε για θέατρο; Γιατί απλούστατα, ουδείς στην ιμπεριαλιστική Ευρώπη επιθυμεί σήμερα μια χρεοκοπία του ελληνικού κράτους και μάλιστα μη ελεγχόμενη. Μια τέτοια εξέλιξη θα προκαλούνται ντομπόμπουλα που και στην κυβέρνηση θα επιπρέπει να δημογογεί και στην τρόικα θα επιπρέπει να έχει τον ουσιαστικό έλεγχο του ξεπουλήματος, χωρίς να μπλέκεται στα πόδια της το πολιτικό σύστημα. Οπως φαίνεται, αυτή η φόρμουλα βρέθηκε. Πιθανόν να απομένουν κάποιες λεπτομέρεις, τις οποίες θα ρύθμιζε ο Παπανδρέου στη συνάντησή του με τον Γιούνκερ της Financial Times, που σαν εκφραστής των αγγλοσαξωνικών συμφερόντων έχει κάθε λόγο να πανηγυρίζει γ' αυτά που συμβαίνουν στην ευρωζώνη. «Οι Ευρωπαίοι γητές διαπραγματεύονται μια συμφωνία που θα οδηγήσει σε πρωτοφανή εξωτερική επέμβαση στην ελληνική οικονομία, συμπεριλαμβανομένης της διεθνούς ανάμειξης στη συλλογή φόρων και την ιδιωτικοποίηση κρατικής περιουσίας σε αντάλλαγμα νέων δανείων διάσωσης για την Αθήνα», έγραψε το κεντρικό θέμα της πρώτης σελίδας. «Βγάζοντας την Ελλάδα σε πλειστηριασμό», ήταν ο τίτλος του κύριου άρθρου. Μέχρι και για σύγχρονη εκδοχή της διπλωματίας των κανονιοφόρων γινόταν λόγος.

Ομως, ανεξάρτητα απ' αυτό το παζάρι, τα αποτελέσματα του οποίου θα τα πληροφορηθούμε σύντομα (και τις συνέπειες τους, βέβαια), ο ελληνικός λαός βρίσκεται αντιμέ-

Κακόγουστο Θέατρο, μαφιόζικος εκβιασμός

παζάρι, διαπραγμάτευση, αλλά και συγκρούσεις ανάμεσα σε διάφορα κέντρα. Σε ένα πολυπλόκο μέρος θέμα, στο οποίο εμπλέκονται πολλά συμφέροντα, το κάθε μέρος είναι λογικό να προσπαθήσει να ευνοήσει τα δικά του συμφέροντα σε βάρος των άλλων. Και δεν αναφέρομαστε στην ελληνική κυβέρνηση. Αυτή ενδιαφέρεται μόνο για την πολιτική της επιβίωση, ενώ έχει παραπομπή από το κάθε διαπραγμάτευση. Το μόνο που κάνουν οι υπουργοί της είναι να προσπαθήσουν να παίξουν «κατενάτσιο» για ορισμένα μέτρα που απαιτούνται από την προσπαθία τους, η οποία μετρά την προσπαθία τους να παραχθεί από την πράπεζης η αγορά ομολόγων που προέξοδειται ότι δεν «πιάνουν» παρά μόνο το 50% της ονομαστικής αξίας τους;

Το παζάρι ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα για τη μορφή που θα πάρει η δεύτερη «διάσωση» της Ελλάδας θα συνεχιστεί στο Eurogroup της 21ης Ιούνη και ενδεχομένως να μην κλείσει πριν τη σύνοδο κορυφής της 24ης Ιούνη. Τότε ίσως να καθοριστούν και οι όροι του νέου Μνημονίου. Γιατί, βέβαια, ένα καινούργιο δάνειο δεν μπορεί παρά να συνοδεύεται από ένα καινούργιο Μνημόνιο. Οι παπαριές περί «επιβράβευσης», που έλεγε τον Γενάρη-Φλεβάρη ο Παπακωνσταντίνου (τότε που εγκρίνονταν καταρχήν η επιμήκυνση), πλέον δε λέγονται ούτε για πλάκα. Αυτό το παζάρι αφορά το ποσό του παλιού χρέους που θα αντικατασταθεί με νέα ομολόγη, για το ύψος του επιποκίου, τη μοιρασία ανάμεσα σε τράπεζες και κυβερνήσεις, τις υποθήκες που θα ζητηθούν κλπ. Το βέβαιο είναι ότι μισθωτοί και συνταξιούχοι θα υποστούν ανέσημα μια σημαντική αφαίμαξη, επειδή θα αυξηθεί η παρακράτηση φόρου και στο δεύτερο εξάμηνο θα πρέπει να καλυφθεί η αυξημένη παρακράτηση και για το πρώτο.

◆ Θα υπάρξει μείωση του αφορολόγητου. Λόγος γίνεται για δύο κλίμακες, μία για μισθω

ΚΟΝΤΑ

Τεράστια κέρδη και στην περίοδο της βαθιάς κρίσης από το ατελείωτο ξεχαρβάλωμα των εργασιακών σχέσεων

Διαβάζαμε, σε νεαρότερες ηλικίες, σε κείμενα των κλασικών του Μαρξισμού- Λενινισμού την άποψη που εκφράζει ο τίτλος αυτού του άρθρου αλλά δεν μπορούσαμε να εμβαθύνουμε στο πώς συμβαίνει αυτό. Οχι μόνο γιατί είχαμε λειψή πείρα και κατάρτιση, αλλά και γιατί οι ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις δεν ήταν τόσο βίαιες και χωρίς σταματημό, όπως είναι τώρα, στην περίοδο της βαθιάς κρίσης του καπιταλισμού. Την 1η Ιουνή, η υπουργός Εργασίας Λ. Κατσέλη εξήγγειλε νέες αντεργατικές ρυθμίσεις.

Συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Σ' σύσους έχουν μια στοιχειώδη γνώση της ισχύουσας εργατικής νομοθεσίας είναι γνωστό ότι γινόταν και εξακολουθεί να γίνεται μαζική καταστρατήγηση των συμβάσεων ορισμένου χρόνου, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο τομέα, ακόμη και μετά τον Αύγουστο του 2004 που δημοιεύτηκαν στο ΦΕΚ τα ΠΔ 164 και 180 για το δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Εν προκειμένω, θ' αναφερθούμε μόνο στο ΠΔ 180 που αφορά τον ιδιωτικό τομέα. Σύμφωνα μ' αυτό, επιτρέπονται μόνο τρεις διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου και για χρονική διάρκεια δύο ετών, διαφορετικά η σύμβαση θεωρείται αιρίστου χρόνου. Υπάρχει όμως το μεγάλο παράθυρο, το οποίο αξιοποιούσαν οι καπιταλιστές και έτσι διαιώνιζαν το καθεστώς των συμβασιούχων στον ιδιωτικό τομέα. Το παράθυρο είναι ότι δεν θεωρούνται διαδοχικές οι συμβάσεις ορισμένου που έχουν κενό μεγαλύτερο των 45 ημερών. Τώρα η Λ. Κατσέλη

εξαγγέλλει ότι θ' αυξηθεί ο συνολικός χρόνος διάρκειας των συμβάσεων ορισμένου χρόνου από δύο σε τρία χρόνια. Εφόσον δεν αλλάζει το κενό των 45 ημερών για να θεωρούνται διαδοχικές οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, η διάρκεια δεν θα είναι μόνο τρία χρόνιαμ δύτικα ισχυρίζεται η υπουργός Εργασίας.

Διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Μέχρι τώρα η περιβόητη διευθέτηση του χρόνου εργασίας ίσχυε μόνο για δύο μήνες το χρόνο στη φάση ούξησης του εργαστηρίου χρόνου κατά δύο ώρες την ημέρα και για δύο μήνες το χρόνο στη φάση μείωσης του χρόνου εργασίας. Εποιητές, οι καπιταλιστές εξασφάλιζαν για δύο μήνες το χρόνο την παράταση του χρόνου εργασίας χωρίς να πληρώνουν δεκάρα για υπερωρίες. Ερχεται τώρα η γαλαντόμα Λ. Κατσέλη και αυξάνει τη διάρκεια της διευθέτησης του χρόνου εργασίας από δύο σε έξι μήνες μέσα στον ίδιο χρόνο. Και όχι μόνον αυτό, αλλά δίνει τη δυνατότητα στους καπιταλιστές να εφαρμόζουν στην ουσία το διευθυντικό δικαίωμα, στήνοντας ενώσεις προσώπων, με το 25% των εργαζόμενων όταν είναι πάνω από 20 άτομα και με το 15% όταν είναι κάτω από 20 άτομα. Οταν οι εργαζόμενοι είναι λιγότεροι από 20, ο καπιταλιστής μπορεί με τρεις απ' αυτούς να στήσει ένωση προσώπων και να «αποφασίσουν» αυτοί αυτό που θέλει ο καπιταλιστής, δηλαδή να αυξηθεί η διάρκεια της διευθέτησης του χρόνου εργασίας σε έξι αντί για δύο μήνες. Η Λ. Κατσέλη έβαλε αυτά τα μικρά νουμερά για να μπο-

ρούν οι καπιταλιστές, οι οποίοι ειδικά μετά τους νόμους 3846, 3863 και 3899 του 2010 έχουν ξεσαλώσει και επιβάλλουν μονομερώς τη θεληστή στους στους εργάτες με την απελήτης απόλυτης, ανά πάσα στιγμή να νομιμοποιούν τις παρανομίες τους. Οι καπιταλιστές είναι τόσο αρχοταγοί που θέλουν να ρίξουν πάρα πολύ χαρημάτια την αξία της εργατικής δύναμης και να βγάλουν απόλυτη υπεραξία μέσω της διεύρυνσης του χρόνου εργασίας, μη πληρώνοντας δεκάρα για τις υπερωρίες. Ενώ η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μείωνε την αμοιβή για τις υπερωρίες, οι καπιταλιστές δεν ήταν ευχαριστημένοι και απαιτούσαν την αύξηση της διάρκειας της διευθέτησης του χρόνου εργασίας.

Εκ περιτροπής εργασία. Ο μεγάλος εργατοφάργος Α. Λοβέρδος δεν περιορίστηκε στη διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης με το νόμο 3863/2010. Προκάλεσε μεγάλο ξεχαρβάλωμα και στις εργασιακές σχέσεις. Με τον αντεργατικό νόμο 3846/2010, άρθρο 2 παρ. 3, καθιέρωσε την εκ περιτροπής εργασία για έξι συνεχόμενους μήνες, με την πρόβλεψη ότι αυτοί οι μήνες δεν πρέπει να είναι στο ίδιο ημερολογιακό έτος. Ο νόμος αυτός δημοιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 11 Μάη του 2010, δηλαδή μια βδομάδα πριν το Μηνημόνιο. Μετά τη δημοσίευση του νόμου, οι καπιταλιστές ξεσάλωσαν και μονομερώς επέβαλαν στους εργάτες τη θεληστή τους να εργάζονται σε δημέρες και ώρες την ημέρα θέλει και να τους πληρώνει κανονικό μεροκάματο, χωρίς καμία επιβάρυνση. Σαν να μην έφταναν όλ' αυτά, με διάφορα προγράμματα επιδοτούνται οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις και για τις ασφαλιστικές εισφορές, χωρίς να δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας, προκαλώντας έτσι τεράστια ελατείματα στο ΙΚΑ ΕΤΑΜ.

Με τον αντιασφαλιστικό νόμο 3863/2010, εκτός των όλων ρυθμίσεων δόθηκε η δυνατότητα στους καπιταλιστές να προσαλαμβάνουν νέους εργάτες, ηλικίας μέχρι 25

ετών, που ήταν γραμμένοι στο ταμείο ανεργίας, με το 84% του μεροκάματου της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΕΓΣ-ΣΕ). Οι καπιταλιστές όμως δεν έδειξαν κανένα ενδιαφέρον γι' αυτή την αντεργατική ρύθμιση και έτσι δεν εκδόθηκε από τον υπουργό Εργασίας η απόφαση με την οποία θα ρυθμίζονταν η χρονική διάρκειά της και οι προϋποθέσεις που έπρεπε να πληρούνται προκειμένου να ενταχθούν στο πρόγραμμα. Την πληροφορία αυτή πήραμε την περασμένη Πέμπτη, όταν προσπαθήσαμε να μάθουμε από τους υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου Εργασίας τον αριθμό του ΦΕΚ που δημοσιεύτηκε αυτή η υπουργική απόφαση.

Αφού αυτή η ρύθμιση δεν ήταν αρεστή στους καπιταλιστές, έρχεται πάλι η γαλαντόμα υπουργός του κεφαλαίου Λ. Κατσέλη και κάνει νέα πρόταση για απασχόληση όλων των νέων εργαζόμενων ηλικίας 18-25 ετών με το 80% του κατώτατου μεροκάματου της ΕΓΣΣΕ για δύο χρόνια. Ποιος μπορεί να αποκλείσει, ότι τους επόμενους μήνες δεν θ' αυξηθεί η ηλικία των ανέργων νέων και πάνω από τα 25; Ποιος δεν γνωρίζει ότι σήμερα υπάρχουν νέοι μεγαλύτεροι από τα 25 που είναι μακροχρόνια άνεργοι;

Να γιατί οι καπιταλιστές βγάζουν τεράστια κέρδη εκμεταλλεύομένοι τις απανωτές αντεργατικές κυβερνητικές ρυθμίσεις.

Γεράσιμος Λιόντος

Εκθετος ο Κ. Σκανδαλίδης

Από τις 8 Σεπτέμβρη του 2011, που ανέλαβε το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ο Κ. Σκανδαλίδης αρνείται να υπογράψει την ομόφωνη γνωμοδότηση του ΝΣΚ για την υπόθεση σκάνδαλο του Νικ. Φλαούνα, με την οποία ζητούνται πρώτον η επιστροφή από τον Ν. Φλαούνα (εννοείται εντόκων) όλων των χρημάτων που κατέβαλε το ελληνικό δημόσιο σ' αυτόν με την μορφή μισθού και εργοδοτικών εισφορών, δεύτερον η αποστολή από τον υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στην Εισαγγελία Αθηνών του φακέλου Φλαούνα για την άσκηση ποινικής δίωξης και τρίτον η διενέργεια ΕΔΕ προκειμένου να αναζητηθούν οι όποιες διοικητικές ευθύνες των αρμόδιων υπηρεσιακών παραγόντων. Σημειωτέον, ότι ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Κ. Σκαν-

δαλίδης ήταν υποχρεωμένος

να στελεί το φάκελο Φλαούνα στην Εισαγγελία μόνο και μόνο επειδή έλαβε γνώση του σκανδάλου. Αυτή η υποχρέωση απορρέει από το άρθρο 37 παρ.2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Στη συνέχεια έχουμε γεγονότα, όπως η παραγγελία της Αντεισαγγελέας Εφετών Καλαμάτας για τη διενέργεια Προκαταρκτικής Εξέτασης και η άσκηση ποινικής δίωξης κατά Ν. Φλαούνα, σε βαθμό κακουργήματος, που σφίγγουν τον κλοιό γύρω από τον Κ. Σκανδαλίδη και τον υποχρεώνουν εδώ και τώρα να υπογράψει τη γνωμοδότηση του ΝΣΚ και να κινήσει άμεσα τη διαδικασία εφαρμογής της, απαιτώντας, εκτός των άλλων, και την επιστροφή από τον Ανακριτή Καλαμάτας. Δεν γνωρίζουμε για ποια αδικήματα διενέργειται η ανάκριση, εκτιμούμε όμως ότι αυτή τη φορά δεν θα τελεσφορήσουν οι απόπειρες να πέσει στα μαλακά ή να «καθαρίσει» ο Ν. Φλαούνα.

Μετά την εξέλιξη αυτή, οι Κ.Μπατζελή (πρώην υπουργός) και ο Κ. Σκανδαλίδης (νυν υπουργός) ελέγχονται και ποινικά, γιατί δεν υπέγραψαν τη γνωμοδότηση του ΝΣΚ και δεν κίνησαν την διαδικασία που προτείνεται από αυτό. Από τις «παραλείψεις» αυτές το ελληνικό δημόσιο χάνει εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ.

ΥΓ: Την περίοδο από 21 Ιουλίου 1989 μέχρι 16 Ιουλίου του 1996 ο Ν. Φλαούνας φέρεται ότι εργάζεται στο γραφείο Τύπου του υπουργείου Γεωργίας. Επειδή όμως την ίδια περίοδο –και όχι μόνο– είναι και δημοσιογράφος της εφημερίδας «Αυριανή» ελέγχεται η νομιμότητα της απασχόλησής του στο δημόσιο ως ΙΔΑΧ. Κατά τη γνώμη μας και γι' αυτή την περίοδο πρέπει να ζητηθεί η επιστροφή των χρημάτων που κατέβαλε το δημόσιο στον Ν. Φλαούνα.

Οκτώ εκατ. ευρώ από τον κρατικό κορβανά για 27 θέσεις εργασίας

Το ζεστό χρήμα ρ

Νέος διατροφικός εφιάλτης

Δεκαεπτά (μέχρι στιγμής) νεκροί, σχεδόν δυο χιλιάδες άρρωστοι στα νοσοκομεία, από τους οποίους 500 περίπου οιβαρά. Αυτά είναι τα μέχρι στιγμής αποτελέσματα του νέου διατροφικού σκανδάλου που συγκλονίζει την καρδιά της ιμπεριαλιστικής Ευρώπης, τη Γερμανία.

Επί δύο τουλάχιστον εβδομάδες έκρυψαν οι Γερμανοί το γεγονός. Οταν πήρε επιδημικές διαστάσεις, ενοχοποίησαν τα ισπανικά αγγούρια. Οι Ισπανοί διαμαρτυρήθηκαν, διότι έπεισαν κατακόρυφα οι εξαιρετικές νωπών λοχανικών από τη χώρα τους και τότε αναγκάστηκε να παρέμβει η Κομισιόν, που μέχρι τότε έκανε το πατέρι και να δηλώσει, διά του επιτρόπου για την Υγεία Τζον Ντάλι, ο οποίος εξέφρασε τη λύπη του για την «υπερβολική αντίδραση» της Κομισιόν, που τέσσερις μέρες πριν είχε υιοθετήσει σε ανακοίνωσή της την γερμανική άποψη, ότι το επικινδυνό βακτηρίδιο μεταδόθηκε από αγροκτήματα στην Αλμερία και τη Μάλαγα, και ξεκαθάρισε ότι η εστία της επιδημίας «πετειορίζεται στη ζώνη του Αμβούργου».

Το μόνο βέβαιο είναι ότι το πρόβλημα είναι καθαρά γερμανικό κι αυτό το ήξεραν από την αρχή. Είναι δυνατόν να έχουν αρρωστήσει άνθρωποι μόνο στη Γερμανία (πέθανε

και ένας Σουηδός, ο οποίος επέστρεψε από ταξίδι στη Γερμανία) και όχι στην Ισπανία, όπου προφανώς καταναλώθηκαν περισσότερα αγγούρια σε σχέση με τη Γερμανία; Οι Γερμανοί έπαιξαν ένα βρόμικο παιχνίδι και ουδείς τόλμησε να τους εναντιωθεί. Αν δεν αντιδρούσε έντονα η ισπανική κυβέρνηση, η οποία απειλήσεις ακόμα και με δικαστική προσφυγή κατά των γερμανικών αρχών, η Κομισιόν θα συνέχιζε να κάνει πλάτες στην ηγέτρια ιμπεριαλιστική δύναμη της ΕΕ.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η Γερμανία ενοχοποίεται για το διαρκές διατροφικό σκάνδαλο (θυμηθείτε το σχετικά πρόσφατο σκάνδαλο των διοξινών). Αυτή τη φορά, όμως, τα πράγματα είναι σοβαρότερα, όχι μόνο διότι έχουμε τη διάδοση μιας νόσου που προκαλεί το θάνατο, αλλά και γιατί όλοι δηλώνουν πως δεν έρουν την αιτία, αλλά αικόμη την ψάχνουν. Το παραμύθι των τάχαμου σκληρών ελέγχων που γίνονται στις αναπτυγμένες χώρες κατέρρευσε για μια ακόμη φορά. Εκείνο που αποδείχτηκε είναι πως οι καπιταλιστές ασύδοτοι, αδιάφοροι για τη δημόσια υγεία, με μοναδικό κίνητρό τους το κέρδος, σπέρνουν τον ολέθρο, ιδιαίτερα στα πιο φτωχά λαϊκά στρώματα που κατανα-

λώνουν τα τρόφιμα-σκουπίδια που παράγουν.

Υ: Ο ΕΦΕΤ έσπευσε να μας καθηγυγάσει ότι στην Ελλάδα δεν εισήχθησαν αγγούρια Ισπανίας. Τώρα που τα συγκεκριμένα λαχανικά αθωώθηκαν; Για να καταλάβετε πόσο... κέρβερος είναι ο ΕΦΕΤ, αναφέρομαστε σε ένα παράδειγμα αυτής της εβδομάδας. Ο ΕΦΕΤ ανακοίνωσε ότι στο προϊόν «Ριζότο με θαλασσινά Kallimani» ανιχνεύτηκε υψηλή συγκέντρωση καδμίου κι αυτό αφορούσε δυο παρτίδες συνολικού βάρους περίπου 16 τόνων. Μη φανταστείτε ότι το κάδμιο βρέθηκε μετά από ελέγχους του ΕΦΕΤ. Σήμα από το Σύστημα Εγκαριητικής Προειδοποίησης για τα Τρόφιμα και τις Ζωοτροφές πήρε, επειδή το κάδμιο ανιχνεύτηκε στη βελγική εταιρία που τροφοδοτούσε τον Καλλιμάνη. Αν βρουν κάπι σε καμιά άλλη χώρα, σπεύδει και ο ΕΦΕΤ να κάνει ανακοίνωσης. Άλλως... τα καταναλώνουμε με ευχαρίστηση.

■ Υεμένη

Βυθίζεται στον εμφύλιο πόλεμο

Ηαποτυχία της διπλωματικής πρωτοβουλίας του Συμβουλίου Συνεργασίας του Κόλπου μετά την άρνηση για τρίτη φορά του προέδρου της Υεμένης Άλι Σάλεχ να υπογράψει τη συμφωνία μεταβίβασης της εξουσίας και η προσπάθειά του να κρατηθεί με κάθε τρόπο στην εξουσία βυθίζουν τη χώρα σε εμφύλιο πόλεμο.

Οι ένοπλες συγκρούσεις ξεκίνησαν στις 23 Μαΐου γύρω από το μέγαρο του πλούσιου και ισχυρού πολιτικά φύλαρχου Σαντίκ αλ-Άχμαρ ανάμεσα σε ένοπλους του τελευταίου και δυνάμεις του κυβερνητικού στρατού. Ο Σαντίκ αλ-Άχμαρ είναι επικεφαλής της ομοσπονδίας της φυλής των Χασίντ, της μεγαλύτερης και ισχυρότερης φυλής στην Υεμένη, από την οποία κατόργεται και ο Σάλεχ. Πιστός μέχρι πρότινος υποστηριχτής του Σάλεχ, έχει τοχθεί από τον περασμένο Μάρτιο με το αντικαθεστωτικό κίνημα απαιτώντας την παραίτηση του Σάλεχ. Υστερα από πέντε μέρες σφρόδρων μαχών, με 124 νεκρούς, οι δύο πλευρές συμφώνησαν σε μια άτυπη εκεχειρία στις 27 Μαΐου και οι ένοπλοι του Άλ-Άχμαρ αποχώρησαν από τα κυβερνητικά κτίρια που είχαν καταλάβει.

Το ίδιο βράδυ, εκατοντάδες ισλαμιστές μαχητές εισέβαλαν στην πόλη Ζινζιβάρ, με 20.000

7.000 με την απειλή της απόλυσης

από το ΑΣΕΠ.

Με την απειλή της ανεργίας θα ζουν 7.000 εργάζομενοι σε 75 φορείς του δημόσιου, Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, που θα καταργηθούν ή θα συγχωνευθούν με άλλους φορείς, μέχρι τον Οκτώβρη του 2011. Οπως δήλωσε ο Πάγκαλος, που προστατεί της σχετικής διυπουργικής επιτροπής, «δεν είναι στόχος της κυβέρνησης οι απολύτες, αλλά όλοι οι υπάλληλοι θα περάσουν μέσα από την αξιολόγηση του ΑΣΕΠ, το οποίο και θα κρίνει το τι μέλλει γενέσθαι».

Η κυβέρνηση βάζει μπροστά το νέο σχέδιο, επικολούμενη το γεγονός ότι «η τρόικα θελεί αίμα». Οι παλιές διακριτικές, ότι δεν θα απολύτευται κανένας, αλλά θα μετατοπισθούν όλοι για να καλύψουν κενά σε άλλους τομείς του δημόσιου τομέα πήγαν περίπτωτο. Το νέο δόγμα απαιτεί απολύτες μέσω αξιολόγησης

πληθυσμό, κοντά στις ακτές του Κόλπου του Αντεν, μέσω του οποίου διακινούνται 3 εκατομμύρια βαρέλια πετρέλαιο την ημέρα. Και έθεσαν την πόλη υπό τον έλεγχό τους, αφού κατέλαβαν τανκς, θωρακισμένα οχήματα, τράπεζες και κυβερνητικά κτίρια. Σύντομα, ισχυρές κυβερνητικές δυνάμεις κινήθηκαν προς την Ζινζιβάρ και στις 29 Μαΐου ξεκίνησαν και αεροπορικοί βομβαρδισμοί.

Παράλληλα με τις ένοπλες συγκρούσεις, το καθεστώς προχώρησε σε σαρωτικές εκκαθαριστικές επιχειρήσεις εναντίον των διαδηλωτών. Συγκεκριμένα, πριν από τα ένοπλα μαχητά της Δευτέρας 30 Μαΐου, δυνάμεις της Προεδρικής Φρουράς κινήθηκαν με τανκς προς την πλατεία της πόλης Ταΐζ, η εκεχειρία κυβερνητικού στρατού και ενόπλων του Άλ-Άχμαρ κατέρρευσε και στις 31 Μαΐου ξέσπασαν στην πρωτεύουσα Σανά και νέες σφρόδρωτες αυτή τη φορά συγκρούσεις ανάμεσά τους, κυρίως γύρω από το υπουργείο Εσωτερικών και το μέγαρο του Άλ-Άχμαρ, οι δυνάμεις του οποίου φέρονται να έχουν ανακαταλάβει κυβερνητικά κτίρια. Οι μάχες συνεχίζονται μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές, με 41 τουλάχιστον νεκρούς και από τις δύο πλευρές.

Παράλληλα, αυξάνεται ο αριθμός των αποσκιρτήσεων από το στρατό. Στις 29 Μαΐου, μια ομάδα 9 ανώτατων αξιωματικών, μεταξύ των οποίων δύο πρωτούντα, πετρέψουν διαδηλωτές. Στρα-

με το πρόσχημα ότι όλοι αυτοί οι φορείς «κοστίζουν» στο ελληνικό δημόσιο 2,7 δισ. επιτσίωσις, όπως είπε ο Πάγκαλος.

Πόσοι εργάζομενοι θ' απολύθουν επειδή το ΑΣΕΠ θα τους κρίνει «ακατάλληλους» για τις κενές θέσεις που θα υπάρχουν; Αγνωστο. Το μόνο βέβαιο είναι ότι πάμε σε μαζικές απολύτες, πάρα τις κυβερνητικές διαψεύσεις. Οπως σημειώσαμε σε προηγούμενο φύλλο, η μείωση του αριθμού των εργαζόμενων στο δημόσιο κατά 150.000 άτομα δεν βγαίνει μόνο με τις συνταξιοδοτήσεις. Πρέπει ν' απολυθεί κόσμος. Θα ξεκινήσουν, λοιπόν, με τους συμβασιούχους αφίστου χρόνου, που το διάτρητο νομικό πλαίσιο διευκολύνει να πεταχτούν στο δρόμο πιο εύκολα σε σχέση με τους μόνιμους που έχουν συνταγματική προστασία και θα πρέπει να κάνουν ερμηνεία για να τους απολύτουν.

γραψαν μια κοινή δήλωση με την οποία καλούν όλες τις μονάδες του στρατού να βοηθήσουν να ανατραπεί ο Σάλεχ. Την ίδια μέρα, ο ταξίαρχος Ιμπραχίμ αλ-Τζάφι, διοικητής της 9ης Ταξιαρχίας της ποντικής Προεδρικής Φρουράς, αρχηγός της οποίας είναι ένας από τους γιους του Άλι Σάλεχ, ανακοίνωσε με επιστολή του ότι συντάσσεται με το μέρος των διαδηλωτών.

Αναμφίβολα ο Άλι Σάλεχ βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση, είναι όμως, όπως φαίνεται, αποφασισμένος να χρησιμοποιήσει όλα τα ήπια που διαθέτει, πνίγοντας στο αίμα το λαό, προκειμένου να κρατηθεί στην εξουσία ή έστω να αποχωρήσει με τους δικούς τους όρους. Ομως η Υεμένη δεν είναι Μπαχρέν. Είναι μια πολυφυλετική κοινωνία, όπου οι φύλες εξακολουθούν να παίζουν σημαντικό ρόλο στις κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις. Κατέχει τη δεύτερη θέση στον κόσμο στην οπλοκατοχή, με 70 εκατομμύρια κάθε ειδούς όπλα πετρίτου (3 ανά κάτοικο) στα χέρια του πληθυσμού. Γι αυτό και το κίνδυνος κλιμάκωσης της ένοπλης αναμέτρησης είναι πολύ μεγάλος και απειλεί την ιδιαίτερη της στην οπλοκατοχή, με το δεδομένο ότι επαρχίες στο βορρά και στο νότο της χώρας είναι ουσιαστικ

■ Τεχνολογικό Λύκειο

Καθρεφτάκια και χάντρες για τα παιδιά της εργατικής τάξης

Με πομπώδεις φράσεις («χρειαζόμαστε ένα όλμα, που θα καταστήσει το Τεχνολογικό Λύκειο τη ναυαρχίδα για την επαγγελματική αναδιάταξη, που είναι αναγκαία για την αγορά εργασίας»), μιμούμενη τις αιτούχημένες απόπειρες των προκατόχων της, προσπάθησε η Διαμαντοπούλου να ντύσει τη νέα «μεταρρύθμιση». Τα λόγια της -αέρας κοπανιστός- αποσκοπούν να κρύψουν την αλήθεια. Την αλήθεια ότι χιλιάδες νέοι δε γλίτωσαν τον εφιάλτη της ανεργίας, παρότι συσσώρευσαν πτυχία και άλλαξαν ειδικότητες μετέχοντας στα λεγόμενα προγράμματα «επανακατάρτισης». Την αλήθεια ότι η καπιταλιστική παραγωγή έχει ανάγκη από «χέρια» και μικρή ανάγκη από στελέχη υψηλής ειδίκευσης, ότι τα όρια των ειδικοτήτων καταργήθηκαν και οι εργάτες μετατρέπονται σε μπαλαντέρ. Την αλήθεια ότι στην ψωροκώσταινα υπάρχει παντελής σχεδόν έλλειψη παραγωγικών και βιομηχανικών μονάδων για να απορροφήσουν, υποτίθεται, αυτούς τους ειδικευμένους εργάτες. Την αλήθεια ότι στην εποχή της οικονομικής κατοχής, του Μνημόνιου πέφτει βαρύτατος ο πελέκυς της εργασιακής επισφάλειας και της μακροχρόνιας ανεργίας.

Οι φανφάρες για ένα Τεχνολογικό Λύκειο, που θα είναι «όχι μόνο τυπικά ισάξιο και ιστότιμο με το Γενικό Λύκειο» γίνονται σκόνη, άπταξ και αναφερθεί απλά ο στόχος του, που είναι «οι τεχνικο-επαγγελματικές γνώσεις και δεξιότητες και η πιστοποίησή τους» (Διαμαντοπούλου), ενώ στο ίδιο μήκος κύματος η Χριστοφιλοπούλου δηλώνει ότι «η δύναμη της προτασης μας είναι η στόχευση στην εξειδίκευση». Από την αρχή, λοιπόν, περιγράφεται ένα σχολείο προσταρμοσμένο και εκπρόσωπος της αντίστοιχης Περιφερειακής Ενωσης Δήμων και εκπρόσωπος των Κ.Π.Α. της Περιφέρειας που ορίζεται από τον Ο.Α.Ε.Δ.».

◆ Από το ρόλο που καλούνται να διαδραματίσουν τα Τεχνολογικά Λύκεια και τα Σ.Ε.Κ σε τοπικό επίπεδο. Η πρόταση του υπουργείου Παιδείας αναφέρει ότι «οι εκπαιδευτικές μονάδες, τα Σ.Ε.Κ. και το εκπαιδευτικό προσωπικό μπορούν μαζί με άλλους κρατικούς φορείς, οι οποίοι υπηρετούν τον ίδιο σκοπό, να αποτελέσουν

ένα σημαντικό κύτταρο της διά-
βιου μάθησης και της αρχικής
και συνεχίζομενης επαγγελμα-
τικής κατάρτισης, στην τοπική
κοινωνία. Οι μονάδες της Τε-
χνικής και Επαγγελματικής Εκ-
παίδευσης, λόγω της ιδιαίτερης
δομής τους, διαθέτουν ευρύ πε-
δίο συνεργασίας και ανάπτυξης
κοινών δράσεων με τους συλ-
λόγους γονέων, την τοπική αυ-
τοδιοίκηση, τους συνεταιρι-
σμούς, τις επαγγελματικές και
επιστημονικές ενώσεις και επι-
μελητήρια, τις εργοδοτικές ορ-
γανώσεις, τις Μ.Κ.Ο., τους πο-
λιτιστικούς φορείς κ.λπ.».

Στην πρόταση του υπουργείου Παιδείας αναφέρεται επίσης ότι «τα προγράμματα σπουδών είναι προσαρμοσμένα στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Μεταφοράς Πιστωτικών μνάδων». Η αναφορά αυτή, συνδυασμό με την σύνδεση της δευτεροβάθμιας τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης με τη διά βίου αμάθεια, δημιουργεί ένα πλαίσιο ισχυρής αμφισβήτησης των οποιωνδήποτε σπουδών τυπικής εκπαίδευσης υπονόμευσης των πολυδιαφορικούς μιζόμενους επιπλέοντα και καιωμάτων και εργασιακής επισφάλειας. Και τούτο γιατί σπουδές γίνονται «σούπτα», με σω των πιστωτικών μονάδων και εμπλέκονται με σεμινάρια παντός ειδους, πιστοποιήσεις δεξιοτήτων, ακόμη και εργασιακή εμπειρία.

Το ισχυρό -υποτίθεται- χαρακτηρίζεται από την πρόταση του υπουργείου Παιδείας είναι η κατάρτιση του διαχωρισμού της Τεχνικής & Επαγγελματικής Επαγγελματικής Επαρχίας σε ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣΑ, και η δημιουργία ενός ενιαίου τύπου Τεχνολογικού Λυκείου. Στην πραγματικότητα πρόκαταν τα προβλήματα των οποίων ειδαμείς δεν καταργεί (ίσα-ίσα, που εντείνει) το ρόλο του τεχνικού-επαγγελματικού σχολείου. Τούτο παραμένει ένα ρηγικό σχολείο στενής και πρώτων εξειδίκευσης, απόλυτα υποταγμένο στην αγορά.

Το Τεχνολογικό Λύκειο έχει διάρκεια 3+1 έτη, καθώς ιδρύονται τα Τμήματα Ειδίκευσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης (Ε.Τ.Ε.Ε), εντός του τυπικού εκπαιδευτικού συστήματος και ενταγμένα στην λειτουργία του Τεχνολογικού Λυκείου, διάρκειας ενός (1) έτους.

Οι απόφοιτοι του Τμήματος
Ειδίκευσης Τεχνικής - Επαγγελ-
ματικής Εκπαίδευσης (Ε.Τ.Ε.Ε.)
θα αποκτούν πτυχίο ειδικότη-
τας επιπέδου προσόντων 3.

Το υπουργείο Παιδείας κο-

μπορρημούνεί ότι «διασφαλίζεται η ιστότιμη πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση για όσους μαθητές επιθυμούν επαγγελματική ανέλιξη μέσω περαιτέρω σπουδών» (όποιος τελειώνει την Γ' τάξη του Τεχνολογικού Λυκείου, θα έχει πρόσβαση στα ΤΕΙ συμμετέχοντας σε ειδικές εξετάσεις).

Παρολαυτά, με κυνικό τρόπο, το υπουργείο ομολογεί ότι «η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν είναι η βασική προτεραιότητα του Τεχνολογικού Λυκείου». Επειτα να διευκρινίσουμε ότι δεν πρόκειται για «ισότιμη πρόσβαση», καθώς οι υποψήφιοι μπορούν να εισάγονται μόνο σε «τμήματα αντίστοιχα του τομέα της ειδικότητός τους», ενώ όσοι επιλέξουν να παρακολουθήσουν στη Γ' τάξη το Τμήμα Γενικής Παιδείας για να συμμετάσχουν στις πανελλαδικές εξετάσεις, έχουν χάσει ήδη το «τραίνο» από τις προηγούμενες τάξεις και δεν έχουν τις ίδιες πιθανότητες επιτυχίας με τους συμμαθητές τους των Γενικών Λυκείων στα Πανεπιστήμια και TEI.

Σύμφωνα επίσης με την πρόταση «όποιος τελειώνει το 4ο έτος και εφόδους έχει επιτύχει στις εξετάσεις πιστοποίησης, θα έχει πρόσβαση στα ΤΕΙ (σε τμήματα αντίστοιχα του τομέα ειδικότητάς τους), χωρίς εισαγωγικές εξετάσεις, με κριτήριο που θα οριστούν από τα υπουργείο Παιδείας και τα ΤΕΙ». Μεγάλοι αππατεώνες, οι πασδοκοί, προσπαθούν να κερδίσουν πόντους με το ταχυδακτυλουργικό κόλπο της ανυπαρξίας δήθεν εισαγωγικών εξετάσεων, τη στιγμή που τα παιδιά αυτά θα έχουν υποχρεωθεί ήδη να δώσουν νομαρχιακές ή πανελλαδικές εξετάσεις για να πάρουν το πτυχίο επιπέδου 3.

Υπόνοιες για νέο σχολικό «Καλλικράτη» αφήνει επίσης την αναφορά ότι προϋπόθεση για τη δημιουργία τμημάτων ειδίκευσης είναι οι 15 μαθητές (ελάχιστος αριθμός ανά τμήμα), πράγμα που θα σημάνει και την αδύναμια λειτουργίας τμημάτων για διάφορες ειδικότητες σε πολλές περιοχές. Τέλος, όπως σε κάθε «μεταρρύθμιση», στην τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση, που θέλει να σέβεται τον εαυτό της, υπάρχει ιδιαίτερη πρόνοια, ώστε οι καπιταλιστές να διασφαλίζουν τοάμπα εργατικό δυναμικό, μέσω της καθιέρωσης των θεσμών της «πρακτικής άσκησης» και «μαθητείας».

Γιούλα Γκεσούλη

■ Στρώνουν το δρόμο για την κατάργηση των δωρεάν σχολικών βιβλίων

Το υπουργείο Παιδείας δεν τολμά ακόμη να ομολογήσει ότι προτίθεται να καταργήσει τα δωρεάν βιβλία στους μαθητές και το πάγι λάου-λάου. Πρώτα κατίργησε τον Οργανισμό Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων και τώρα καλεί σε εθελοντικό τάχαμου πρόγραμμα «Επαναχρησιμοποίησης των Σχολικών Βιβλίων». Η Διαμαντοπούλου έστειλε εγκύκλιο στα σχολεία καλώντας «μαθητές, εκπαιδευτικούς και γονείς να συμμετάσχουν ενεργά στο Εθελοντικό Πρόγραμμα Επαναχρησιμοποίησης των Σχολικών Βιβλίων, επιστρέφοντας τα βιβλία τους, τη Δευτέρα 06/06/2011, στα σχολεία». Το υπουργείο Παιδείας, εκφραστής μια πολιτικής που ιστορεύεται το μαθητή και τον εκπαιδευτικό διατείνεται ότι έχει πρόθεση να αναπτύξει «στάση σεβασμού για το δημόσιο ογκό, άλλα και για την περιβαλλοντική, χρηστική και συναισθηματική αξία του βιβλίου».

Η εγκύλιος αναφέρει ότι δύσα βιβλία έχουν διατηρηθεί σε καλή κατάσταση θα μοιραστούν στους νέους μαθητές το Σεπτέμβριο 2011, ενώ τα υπόλοιπα θα δοθούν για ανακύklωση. Την καλυμμένη μισοκατάργηση της δωρεάν διανομής των σχολικών βιβλίων, το υπουργείο προσπαθεί να τη χρυσώσει με το χάπι της βράβευσης με εκπαιδευτικό υλικό των σχολείων με τη μεγαλύτερη επιστροφή βιβλίων. Παλιό το κόλπο (το επεχειρησαν και οι προκάτοχοι της Διαμαντοπούλου), πλήγη όμως δεν πιάνει. Μόνο που τώρα το υπουργείο θα δειξεις ίσως μεγαλύτερη πυγμή στην επιβολή του αντιλαϊκού και αντιεκπαιδευτικού μέτρου, μιας και τα αφεντικά της τρόικας είναι άτεγκτα και πιέζουν αφόρητα για περιορισμό των δαπανών παντί τρόπτω.

■ Υποκρίσια

Σε συνέντευξή του στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, ο πρύτανης του Πανεπιστήμιου Αθηνών Θ. Πελεγρίνης (γνωστός από το ρόλο που ανέλαβε για το διωγμό των 300 μεταναστών-απεργών πείνας από τη Νομική), αφού έχουσε ποταμό δαικύων για να μας πείσει για την αμετακίνητη εμμονή του στην υπεράσπιση του πανεπιστημιακού ασύλου από τις δυνάμεις καταστολής, προέβη στη συνέχεια σε μια αποκαλύψη: «Ολος ο περιβάλλων χώρος του κεντρικού κτηρίου, όπως επίσης ο περιβάλλων χώρος του κτηρίου της Νομικής καθώς και στην πανεπιστημιούπολη στου Ζωγράφου δεν είναι άσυλο, και έχει ενημερωθεί σχετικώς τόσο η αστυνομία όσο και η εισογγελία του Αρείου Πάγου, ώστε να λάβουν τα μέτρα τους», είπε ο κύριος πρύτανης. Κοντολογίς, το Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, ανταποκρινόμενο στα κελεύσματα του υπουργείου Παιδείας, εφάρμοσε με αικρίβεια το νόμο Γιαννάκου, ορίζοντας ως χώρους πανεπιστημιακού ασύλου αυστηρά μόνο τους στεγασμένους χώρους διδασκαλίας και έρευνας (σημειωτέον ότι ο νόμος αυτός θεωρείται επαρκής και από τη Διαμαντοπούλου). Ιστορικά κατοχυρωμένοι πανεπιστημιακοί χώροι ως χώροι ασύλου, γεμάτοι μνήμες από τους φοιτητικούς αγώνες, χώροι έκφρασης κάθε φωνής διαμαρτυρίας ενάντια στην καταπίεση και το σύστημα, χώροι-καταφύγιο για πολιτικά διωκόμενους και πρόσφυγες που ζητούν τα δικαιώματά τους, παραδίδονται -και μαζί τους και τα δρώντα πρόσωπα που συνωστίζονται σ' αυτούς- βρά στις ορδές των μπάτσων.

Στην ίδια συνέντευξη (που αποτελεί ολόκληρη μια μεγάλη προσπάθεια του πρύτανη να αναδειχθεί η «ευαισθησία του» για τα κοινωνικά ζητήματα και τα πάθια του λαού μας, ίσως και μια προσπάθεια αποβολής του στύγματος της προδοσίας του ασύλου της Νομικής και του ογώνα των μετανοιοτών απεργών πείνας), ο Πελεγρίνης σαλπίζει εγερτήριο σάλπισμα για την υπεράσπιση του δημόσιου Πανεπιστήμιου που πεθαίνει και ενάντια στο μνημόνιο («Δουλειά του διανοούμενου είναι να αμφισβητεί, να άγωνιά, να αντιδρά, να αντιστέκεται, να βγαίνει στους δρόμους. Αυτού του είδους τον πνευματικό κόσμο θέλουμε να διεγείρουμε» δηλώνει).

Κι όμως κι εδώ η υποκρισία περισσεύει. Το Πανεπιστήμιο Αθηνών χρησιμοποιεί απέναντι στους εργαζόμενους του Ευγενίδειου, που αποτελεί κληροδότημά του, ίδιες μεθόδους με αυτές που επιτάσσει το Μνημόνιο για τον ελληνικό λαό, του οποίου, υποτίθεται, ότι είναι πολέμιος. Από την 1η Ιουνίου στους εργαζόμενους του Ιδρύματος επιβάλλεται καθεστώς εκ περιτροπής απασχόλησης (4 ημέρες εργασίας την εβδομάδα), μετά από απόφαση της διοίκησης του θεραπευτηρίου, που ταυτίζεται στην ουσία με τις πρυτανικές αρχές του ΕΚΠΑ.

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Mickey for ever! Mickey for president! Mickey, mouse is our gun. «Έχουμε αγανακτήσει με τους αγανακτισμένους» έλεγε της πρόλλες ένας αγανακτισμένος και από την πεδερά του σύντροφος. Τι να κάνουμε; Πάντως εγχώριοι αλλά και διεθνείς κύκλοι μόδας εκπιμούν ότι σύντομα θα αλλάξουν οι τάσεις. Κι ας σπεύσουν τώρα κάποιοι ανήσυχοι –για το μέλλον τους κυρίως, αν αντιλήφθηκα καλά– καλλιτέχνες (κάθε τέχνης) να σχολιάσουν ευμενώς και με όλα τα χρώματα του φάσματος, φυσικά...

«Είναι παραπλανητικό να ενοχοποιείς τους "σάπιους και προδότες αρχηγούς" των εργατικών κομμάτων και να διατηρείς την ευχάριστη φαντασίωση μιας προλεταριακής εργατικής τάξης, προκισμένης με μια ιστορική αποστολή, αλλά συνεχώς εξαπατημένης και προδομένης από την ελεύθερα αποδεχόμενη γηγεσία» (Pierre Lanneret).

Δεν μπορούμε να μην επισημάνουμε ένα ωραίο harpoening που διοργανώθηκε παράλληλα στη συμβασιλεύουσα, με πικνίκ, βόλεϊ, κουτσό και «μήλα» στην πλατεία Αριστοτέλους που γερνάει / έβγαζε απ' τις τσέπες μου φλούδες μανταρίνι / σου 'ριχνα στα μάτια να πονάς. Ετοι μάλιστα, έχει νόημα και είναι παράλληλα και μια ομολογία, ειδικά όταν οι συμμετέχοντες «εκδρομείς» παίρνουν μέρος του χλοοτάπτη που απλώθηκε στην πλατεία, για να το βάλουν στις γειτονιές τους. Ομως, άλλο Αριστοτέλους και άλλο Αριστοτέλειο και διαπέντε να καταδίκασουμε τα συμβαίνοντα στο ομώνυμο πανεπιστήμιο της συμβασιλεύουσας. Μα είναι δυνατό κάποιοι φοιτητές της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς (δηλαδή εντελώς εξωθεσμικοί, βδελύγματα σας λέω!) να φωνάζουν «έκπτωτος» στον λαοπρόβλητο Πανίκα. Τς, τς, τς, τι πράγματα είναι αυτά στην [θερμοκοιτίδα της δημοκρατίας (τι γελάτε ρε;)].

Μιας και είπαμε για τον Πανίκα, να μην ξεχάσω τα σοθαρά μέσα στις φλαμαρίες: Η σήλη απευθύνει δημόσια παράκληση στον πρόεδρο του Λαϊκού Ορδόδοξου Συναγερμού να μη σημάνει τον συναγερμό τον οποίο προανήγγειλε. Αν πάρει τους βουλευτές του και φύγει (για πού, αλήθεια;) δα χάσουν τη δουλειά τους ακόμα περισσότεροι δημοσιογράφοι και δα περιπέσουν σε μαρασμό σεναριογράφοι, bloggers, σχολιαστές και λοιποί κλάδοι εργαζομένων και μη. Ασε που δα πέσει και το μορφωτικό επίπεδο των Ελλήνων [είμαι σίγουρη ότι δα αποτυπωθεί περίτρανα σε επόμενη δημοσκόπηση της «Pan Metron Achriston Analysis», ειδικά με την απουσία της ευφράδειας, της άρδωσης, αλλά και των εν γένει άπταιστων ελληνικών που μιλά ο άλλοτε χαλκέντερος και δρεπανηφόρος μπακ των γηρέδων Γιώργος Ανατολάκης.

Μα κι αυτά τα παιδιά να δέλουν να στείλουν φαξ συμπαράστασης στον «Επαναστατικό Αγώνα» από το γραφείο του Χάρη Καστανίδη! Γ' αυτό σου λέω πατριώτη (με την κακή έννοια), δεν πρέπει να ολιγωρήσεις τώρα που η πατρίς αφανίζεται...

«Μια συντριπτική πλειοψηφία ραγιάδων. Μια εκκωφαντική σιωπή αμνών. Ενα σερνάμενο πλήρος αλυσοδεμένων σκλάβων, που συνεχίζει την καθημερινή του ρουτίνα, σα να μη συμβαίνει τίποτα το συνταρακτικό. Σα να μην είχαμε ποτέ μας ιστορία. Ή σαν η ιστορία να μην έκανε ποτέ της υπερβάσεις πάνω απ' το ραγιαδισμό (...) Ηλιθίε, φτωχέ μου, Ελπήνωρ! Με ένα ωραμάλο μηχανισμό καταστολής που ανοίγει κεφάλια, στέλνει νέους στην εντατική σε προδανάτια κατάσταση αν δεν τους στείλει κατ' ευδείαν στον τάφο, που σου ψεκάζει τη μούρη με απαγορευμένα καρκινογόνα κατασταλτικά, άμεσης απόδοσης. Οχι εσένα, ακριβέ μου Ελπήνωρ! Αυτόν που διαμαρτύρεται. Με ένα λυσασμένο μιντιάκι σκυλού που ξερνά πάνω σου έναν οχετό κακοποιημένων ειδήσεων, παραχαραγμένων συμπερασμάτων, διαστρεβλωμένων λέξεων και ξεπαρθενεμένων εννοιών. Το τιμούν οι άνδρων που το ψωμί που τρώνε. Ακριβέ μου, Ελπήνωρ! Ηλιθίε, φτωχέ μου, Ελπήνωρ! Μην ταράζεσαι! Συνέχισε τον ύπνο σου. Δε συμβαίνει δα και τίποτα που να μην το έχει ζήσει η Γη από την εποχή των Νεάντερταλ. Τυλίχου ανεμπόδιστα στον εφιάλτη σου. Μην μπαίνεις στον κόπο! Κι όταν ξυπνήσεις, πήδα στο κενό. Αυτό δα είναι ο τόπος σου και η προσποτική σου». Από το τελευταίο «χτύπημα» της Νίνας Γεωργιάδου.

Σαν σήμερα πριν από δέκα χρόνια, ο 15χρονος Αλβανός Αφρίμ Σάλλα (καμίας χέσει με τον κραταίο her commandant της τράπεζας Πειραιώς, εκ του οποίου βγήκε η παροιμία «και η Σάλλα με υγεία») πυροβολήθηκε και έμεινε παράλυτος από τη μέση και κάτω, όταν «το όπλο του συνοριοφύλακα εκπυρσοκρότησε τυχαία όταν σκόνταψε». Και σαν αύριο πριν από δεκατρία χρόνια, ο 28χρονος Μπόκαρι Μπάχο έπεφτε νεκρός από «τα εκφοβιστικά πυρά» μεδορικής περιπόλου.

«Να φιλάγεσαι από εκείνους που δέλουν να ζήσουν τη ζωή τους ήσυχα και ειρηνικά. Είναι αδίστακτοι» (Claes Andersson).

Kokkinoskoufita

Μηδέν άγαν. Α, κτισμένοι

Μέσα σ' όλα όσα λέει ο Παπακωνσταντίνου το τελευταίο διάστημα είναι και η υπεράσπιση των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων που εμφανίζονται με σκληρό πρόσωπο προς το ελληνικό κράτος στο ζήτημα του δανεισμού και των μέτρων. Εχουν κι αυτές οι κυβερνήσεις το δίκιο τους, λέει, διότι πρέπει να απολογηθούν στους φορολογούμενους των χωρών τους, που δεν βλέπουν με καλό μάτι το γεγονός ότι πρέπει συνεχώς να στηρίζουν με δάνεια την Ελλάδα.

«Δεν είναι εύκολο να εξηγήσει κάποιος σε έναν Γερμανό ή Ολλανδό φορολογούμενο, ο οποίος πληρώνει, για να δανείσει την Ελλάδα, βεβαίως, με τόκο, αλλά έτσι το αντιλαμβάνεται αυτό», ελέγει ο Παπακωνσταντίνου στο πρωινάδικο του Mega, το περασμένο Σάββατο. Και τη Δευτέρα, στο πρωινάδικο του ANT1, το επαναλάμβανε με περισσότερα λόγια: «Μας έχουν δανείσει 80 δισ. ευρώ. Είναι το μεγαλύτερο δάνειο, που έχει δοθεί ποτέ. Βεβαίως με τόκο, δεν το συζητώ. Ομως, οι Υπουργοί Οικονομικών των άλλων χωρών, πρέπει να πάνε στο δικό τους Κοινοβούλιο. Ξέρετε τι μου είπε ένας Υπουργός Οικονομικών –να μην πούμε από ποια χώρα είναι. Μου λέει, Γιώργο, κοίταξε, πέρα τον Μάιο, πήγα στο Κοινοβούλιο μου και τους είπα παίδιά, η Ελλάδα είναι σε πολύ δύσκολη κατάσταση, έχουν κάνει πολύ μεγάλα λάθη, αλλά έχουν αποφασίσει να βάλουν το σπίτι τους να το συμμαζέψουν. Θέλω να τους δανείσουμε. Ξαναπίγηγα για την Ιρλανδία. Τους είπα ξέρετε, εκεί πέρα στην Ιρλανδία οι τράπεζες καταφρεύσαν, πρέπει να τους δανείσουμε. Ξαναπίγαγια την Πορτογαλία. Και τώρα, ίσως να χρειαστεί να ξαναπάτω για την Ελλάδα. Ξέρετε πόσο δύσκολο είναι, να πείσω, όταν ο Γερμανός, ο Ολλανδός, ο Φιλανδός φορολογούμενος, ο Γάλλος...». Οταν ο Παπαδάκης παρατίρησε ότι «απ' την κρίση στην Ελλάδα οι Γερμανοί έχουν βγάλει 40 δισ.», ο Παπακωνσταντίνου απάντησε «μην το λέμε έτσι» και συμπλήρωσε: «Να καταλαβαίνουμε ότι εμείς έχουμε πρόβλημα, αλλά τα χρήματα αυτά είναι και χρήματα ευρωπαϊών φορολογουμένων. Δεν είναι απλώς χρήματα τα οποία βρίσκουμε ξαφνικά. Πρέπει να πείσουν τα Κοινοβούλια τους».

Οταν ο δημοσιογράφος αναφέρθηκε στη δανειστική σύμβαση με την τρόικα, ο Παπακωνσταντίνου παρέστησε

τον απορημένο: «Ποιο είναι το πρόβλημα των όρων της δανειστικής σύμβασης?». «Ληστρικές. Είναι ληστρικοί οι όροι, με πάρα πολύ υψηλό επιπτόκιο και υποθηκευμένη η εθνική κυριαρχία της χώρας», ανταπόκανε ο δημοσιογράφος, για να εισπράξει την εκπληκτική κυνικότητας απάντηση: «Ωραία, ας βρίσκαμε από αλλού λεφτά!»

Τελικά τι ρόλο παίζει ο Παπακωνσταντίνου; Είναι ο υπουργός Οικονομικών του ελληνικού κράτους ή ο απέντος των δανειστών της τρόικας; Με τέτοιες δηλώσεις και τέτοια επιχειρήσεις είναι το δεύτερο. Είναι ο εκπρόσωπος της δανειστικής από την Ευρώπη που έχει αποκλειστήσει την επιχειρήση της ΕΕ στις διεθνείς χρηματαγορές, οι δε ιδιώτες «επενδυτές» πληρώνονται τα παλιά πορτογαλικά ομόλογα στην ονομαστική τους τιμή και τα αντικαθιστώνται με νέα, υψηλής αξιολόγησης και με ικανότατο περιθώριο επιτοκίου. Και ποιος πληρώνει τα κέρδη από τον πρωτογαλικό λαό, βγαίνει ο Παπακωνσταντίνου και τους παρουσιάζει τα ευρωπαϊκά κράτη και οι ιδιώτες «επενδυτές»; Ο πρωτογαλικός λαός, φυσικά, που αποπλήρωσε τα παλιά και θα αποπληρώσει και τα νέα δάνεια, υποβαλλόμενος σ' ένα εφιαλτικό πρόγραμμα λιτότητας.

Το αν τα γνωρίζουν αυτά οι «ευρωπαίοι φορολογούμενοι» δυνές, λοιπόν, πληρώνονται στο ακέραιο τα παλιά πορτογαλικά ομόλογα περιοχής και προσπαθείες από την προκαταρκτική στην πράξη, επιτοκίους που εξασφαλίζουν τα ευρωπαϊκά κράτη και οι αιτήσεις επιμήκυνσης του χρόνου αποπληρωμής και μείωσης της τρόπης που αποτελείται από την ανημερώση της Βουλής για να ενημερώσει την αρμόδια επιτροπή για τις οικονομικές προβλέψεις του ΙΟΒΕ. Στη συνεδρίαση αρνήθηκε να πάρει μέρος ο Περισσός, καταγγέλλοντας το γεγονός ότι κλήθηκε να μιλήσει ένας εκπρόσωπος του ΣΕΒ και των μεγάλων καπιταλιστικών ομίλων. Ο Στουρνάρας, όμως, με το θράσος που του διακρίνει, αντί να το βουλώσει, προσπάθησε να βγει και από πάνω, επικαλούμενος τον πατέρ

■ Τη Δευτέρα 6 Ιούνη η νέα δίκη

Μεθοδεύουν νέα αναβολή στο αίτημα αποφυλάκισης για λόγους υγείας του Σάββα Ξηρού

Τη Δευτέρα, στο Τριμελές Πλημμελοδικείο του Πειραιά θα επενδηφθεί η δίκη επί του αιτήματος διακοπής της κράτησής του που έχει υποβάλει ο Σάββας Ξηρός, προκειμένου να νοσηλευθεί στο νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ της Θεσσαλονίκης, για να αντιμετωπιστούν τα πολλά και πολύ σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει.

Οπως είναι γνωστό, η δίκη έγινε για πρώτη φορά στις 2 Μάρτιο και ενώ είχε σχεδόν ολοκληρωθεί, με την κατάθεση όλων των παρόντων μαρτύρων, οδηγήθηκε σε αναβολή, μετά από πρόταση του εισαγγελέα, ο οποίος επικαλέστηκε έναν τυπικό λόγο και συγκεκριμένα το γεγονός ότι δεν υπήρχε γνώμη του «νοσοκομείου» του Κορυδαλλού, όπως προβλέπεται από το άρθρο 557 παρ. 3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Είχαν προηγηθεί οι καταθέσεις δύο ιατροδικαστών, που αποφάνθηκαν ότι δεν μπορεί να αντιμετωπιστούν τα σοβαρά προβλήματα υγείας του Σ. Ξηρού στο λεγόμενο «νοσοκομείο» του Κορυδαλλού, γιατί αυτό δεν πληρεύει τις ελάχιστες προϋποθέσεις. Καταπέλτης υπήρξε ο προϊστάμενος της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας του Πειραιά Ν. Καρακούκης, που

εκεινήσεις μιλώντας με επιτημονικό τρόπο, ότι δεν μπορεί να γίνεται λόγος για θεραπεία ενός ανθρώπου με τα συγκεκριμένα προβλήματα υγείας στο αναρρωτήριο και όχι νοσοκομείο του Κορυδαλλού, ούτε μπορεί να υπάρξει νοσηλεία με ημερήσιες μεταφορές σε διάφορα εφημερεύοντα νοσοκομεία. Υπενθυμίζουμε ότι αυτή ήταν και η γνώμη του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, ενός δικαστηρίου καθόλου «φιλικού» προς τους κατηγορούμενους για «τρομοκρατική δράση», το οποίο καταδίκασε την Ελλάδα, επειδή δεν λαμβάνει μέριμνα για την προστασία της υγείας του Σ. Ξηρού. Σύμφωνα με την απόφαση του ΕΔΔΑ, ούτε αναρρωτήριο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί το κατ' ευφημισμόν νοσοκομείο του Κορυδαλλού. Από τους κληθέντες γιατρούς του Κορυδαλλού ο μεν οφθαλμίατρος δεν πήγε στο δικαστήριο να καταθέσει και τιμωρήθηκε με πρόστιμο, ο δε ΟΡΔΑ τα μασούσε και δεν ήταν σε θέση να πει αν υπάρχει ή όχι η δυνατότητα νοσηλείας του Σ. Ξηρού στον Κορυδαλλό.

Επειδή η αποδοχή του αιτήματος του Σ. Ξηρού για πεντάμηνη διακοπή της κράτησής του, προκειμένου να νο-

σηλευτεί στο ΑΧΕΠΑ ήταν μονόδρομος, ιδιαίτερα μετά την κατάθεση του προϊστάμενου της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πειραιά και ενώ δεν είχε ακουστεί καμιά διαφορετική γνώμη, το δικαστήριο, σε συνεργασία με τον εισαγγελέα που υπέβαλε το σχετικό αίτημα, αποφάσισε την αναβολή της δίκης. Χαρακτηρίσαμε τότε την απόφαση προσχηματική και μιλήσαμε για μετόδουση. Η συνέχεια μας δικαιώσει.

Ενώ στο σκεπτικό της απόφασης για την αναβολή γίνεται επίκληση της απουσίας γνώμης του «νοσοκομείου» του Κορυδαλλού, στο διατακτικό της απόφασης διαβάζουμε: «Αναβάλλει την εκδίκαση της υπόθεσης προκειμένου να προσκομιστούν, επιμελεία εισαγγελίας, έγγραφες γνωμοδοτήσεις των ιατρών του νοσοκομείου κρατουμένων δικαστικής φυλακής Κορυδαλλού με ειδικότητες που σχετίζονται με τις παθήσεις του αιτούντα, στις οποίες θα εκφέρουν ρητή γνώμη», εάν εξαιτίας βαριάς νόσου του αιτούντα η συνέχιση νοσηλείας του στο κατάστημα των φυλακών δεν μπορεί να αποτρέψει ανήκεστη βλάβη της υγείας του ή κίνδυνο της ζωής του». Ο νόμος απαιτεί «γνώμη

του νοσοκομείου στο οποίο νοσηλεύεται ο αιτών» και όχι έγγραφες γνωμοδοτήσεις γιατρών του νοσοκομείου. Τι θα γίνει αν ο επόμενος εισαγγελέας και το επόμενο δικαστήριο «ανακαλύψουν» ότι έπρεπε να ζητηθεί γνώμη από τη διεύθυνση του «νοσοκομείου» του Κορυδαλλού και όχι από γιατρούς; Γιατί ζητούνται έγγραφες γνωματεύσεις από τους γιατρούς, όταν αυτοί έχουν κληθεί να καταθέσουν; Και τι ακριβώς σημαίνει «ρητή γνώμη»; Αν αυτοί στείλουν καμιά σιβυλλική γνωμάτευση, επειδή αυτό θα τους ζητήσουν τ' αφεντικά του «νοσοκομείου», τι θα γίνει;

Είναι φανερό ότι μεθοδεύουν απόρριψη του αιτήματος του Σ. Ξηρού ή, έστω, νέα αναβολή. Γ' αυτό και στήνουν έτσι την υπόθεση, ώστε να έχουν παράθυρα γι' αναβολή. Είναι φανερό ότι θέλουν τον Σάββα καταδικασμένο σε αργό θάνατο. Η εκδικητικότητα του ελληνικού κράτους και των διωκτικών του μηχανισμών εκδηλώνεται με χαρακτηριστικό τρόπο στην περίπτωση αυτού του πολιτικού κρατούμενου. Γ' αυτό και πρέπει ν' ακουστούν φωνές για να σταματήσει αυτό το έγκλημα. Ολοι τη Δευτέρα στις 9 πμ στον Πειραιά.

■ Δυο μέτρα και δυο σταθμά

Ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα επικαλέστηκε ο υπουργός Δικαιοσύνης Χ. Καστανίδης και αρνήθηκε να διαβιβάσει στη Βουλή τα ονόματα των συνταξιούχων βουλευτών που έχουν προσφύγει στα δικαιοστήρια διεκδικώντας αναδρομικές αυξήσεις στις παχυλές συντάξεις που παίρνουν. Ομως, ο υπουργός Προ Πο. Χ. Παπούτσης δεν δίστασε να διαβιβάσει στη Βουλή τα ονόματα των απεργών πείνας της Υπατίας, μετά από αίτημα ακροδειξιών βουλευτών. Για τους μετανάστες δεν υπάρχουν ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα;

Πρέπει να σημειωθεί ότι και ο Παπούτσης αρχικά αρνήθηκε, όταν όμως ο Πλεύρης επικαλέστηκε σχετική απόφαση, ανακοίνωσε αυθημερόν ότι θα στείλει τα στοιχεία. Στην περίπτωση των πρώην βουλευτών, όμως, ισχύει η συναδελφική αλληλεγγύη. Κανένας δεν ξέρει αν οι σημερινοί βουλευτές δεν θα χρειαστεί να κάνουν ανάλογες προσφυγές στο μέλλον.

■ Θράσος δοτών

«Αναθεν και έζωθεν πιέσεις» και «πανάρετες» διαδικασίες του opeo.gov (δηλαδή της μεταβάπτισης του «δικού μας» σε άξιο) καταγγέλλει ο Γιάννης Πανούσης. Ο λόγος; Φαίνεται ότι ο Πανάρετος έχει παλιούς λογαριασμούς μαζί του (με τους Πασόκους, παλιούς και νεότερους) δεν βγάζεις ποτέ άκρη και επικαλούμενος τη διαδικασία του opeo.gov ανάγκασε τον Πανούση να κόψει λάσπη και να δηλώσει ότι δεν ενδιαφέρεται για τη θέση του «Συνήγορου του Τηλεθεατή», για την οποία τον είχε επιλέξει (και το είχε ανακοινώσει) ο διευθύνων σύμβουλος της EPT Λάμπτης Ταγματάρχης. Προφανώς ο Πανούσης κατάλαβε ότι ο Πανάρετος θα τον ξωπετάξει και έφυγε μόνος του, για να το παίξει και μάγκας. Δεν είναι θράσος, όμως, να καταγγέλλει τον Πανάρετο για αναξιοκρατία και διορισμό «δικών μας», όταν και ο ίδιος πήγε να τάρει τη νεότευκτη θέση με εντελώς αδιαφανείς διαδικασίες, χάρη στα κονέ του με τον Ταγματάρχη και ποιος ξέρει ποιον άλλο;

■ Μεγαλοπρεπέστατο «**άδειασμα**»

«Κανείς δεν μπορεί να μας αναγκάσει να βγούμε από το ευρώ» επεσήμανε ο πρόεδρος του Ιδρύματος Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών I. Στουρνάρας, απαντώντας στην κινδυνολογία που μέσω Δαμανάκη επεχείρησε να καλλιεργήσει ο Παπανδρέου. «Αν πραγματικά δεν βρούμε μια συμφωνία με την τρόικα, θα χρεοκοπήσουμε. Το να βγούμε όμως από το ευρώ δεν μπορεί να γίνει», είπε ο Στουρνάρας, καρφώντας στα ίσια τη Δαμανάκη, αλλά και τον Δασκαλόπουλο (απηχώντας προφανώς άλλους κεφαλαιοκρατικούς κύκλους που δεν γουστάρουν τα πολιτικά παιχνίδια του προέδρου του ΣΕΒ: «Δεν επιτρέπεται στην παρούσα κρίσιμη φάση να δείχνουμε την απώλεια ψυχραίμας που δείχνουμε τώρα. Πρέπει με συντετογμένο τρόπο να προχωρήσουμε. Οι δηλώσεις περί ενδεχόμενης εξόδου της χώρας από το ευρώ ή περί διενέργειας δημοψηφίσματος δείχνουν πανικό και ο πανικός είναι πολύ κακός σύμβουλος».

Αλλά και ο επικεφαλής οικονομολόγος της Deutsche Bank Τόμας Μάγηρ, μιλώντας στο «Βήμα της Κυριακής», είπε με κατηγορηματικότητα ότι «δεν υπάρχει πιθανότητα εξόδου της Ελλάδας από την ευρωζώνη».

Ο Παπακωνωντανίου αρχικά προσπάθησε να υπερασπιστεί τη Δαμανάκη. Στο πρωινόδικο του Megα, το Σάββατο, όπου υπέστη το πρώτο προσωπικό βατερόλ, την υπερασπιστήκε με υψήλα και με δόντια: «Οχι, καθόλου δεν τρελάθηκε η Επίτροπος. Μπορεί κάποιος να συμφωνήσει ή να διακρωνήσει με τον τόνο ή με τις ακριβείς εκφράσεις, που χρησιμοποιήσε στη δήλωσή της, όμως είναι σαφές ότι η κυρία Δαμανάκη, όντας στις Βρυξέλλες, θήλε να εκφράσει μία αγωνία σε σχέση με το ότι ζει καθημερινά ένα κλίμα (...)». «Ο καθένας έχει το ρόλο του και ο καθένας κάνει το ρόλο του, όπως τον αντιλαμβάνεται. Η κυρία Δαμανάκη θήλε να στείλει ένα πολύ ηχηρό μήνυμα σε όλα τα πολιτικά κόμματα και στην ελληνική κοινωνία».

Τη Δευτέρα, όμως, στο πρωινόδικο του ANT1, έχοντας στο μεταξύ διαβάσει τον κυριακάτικο Τύπο και γνωρίζοντας τον πανικό που προκλήθηκε και το άδειο των ATM των τραπεζών από τους μικροκαταθέτες, δεν δίστασε ν' αδειάσει «Κινδυέψει η Ελλάδα να βρεθεί εκτός Ευρώ και να γυρίσει στη Δροχιμή; Οχι, γιατί ούτε νομικά γίνεται, ούτε πρακτικά γίνεται». Αφού δεν γίνεται ούτε νομικά γίνεται, ούτε πρακτικά γίνεται, τότε τι νόημα είχε η παρέμβαση της Δαμανάκη,

«Το ποδόσφαιρο επιστρέψει αυτό που του δίνεις»

Οτελικός του Champions League ανάμεσα στη Μπαρτσελόνα και τη Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ ήταν το αθλητικό γεγονός που κυριάρχησε στην αθλητική επικαιρότητα της περασμένης βδομάδας. Η παρουσία των ομάδων εντός του αγωνιστικού χώρου και ο τρόπος με τον οποίο έζησαν οι οπαδοί τους το παιχνίδι στις εξέδρες ήταν αντάξια του επιπέδου του κορυφαίου διασυλλογικού ποδοσφαιρικού θεσμού και επιβεβαίωσαν ότι το ποδόσφαιρο είναι ο βασιλιάς των σπορ. Οσοι παρακολούθησαν τον αγώνα είμαι σίγουρος ότι ένιωσαν μια ευφορία με το θέαμα που πρόσφεραν οι δύο ομάδες. Από το πρώτο έως το τελευταίο λεπτό του αγώνα οι ποδοσφαιριστές έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους και μας πρόσφεραν τέσσερα γκολ και πολλές ωραίες φάσεις. Ακόμα και οι οπαδοί της Μάντσεστερ, της μεγάλης χαμένης της αναμέτρησης, ένιωθαν υπερήφανοι για την ομάδα τους, που προσπάθησε να πετύχει το θαύμα, κόντρα σε μια πολύ καλύτερη αντίπαλο.

Οσον αφορά την εικόνα του τελικού, η έκπληξη έγινε από τη Μάντσεστερ, αφού η κυριαρχία της Μπαρτσελόνα ήταν αναμενομένη. Ο προπονητής της αγγλικής ομάδας, σερ Αλεξ Φέργκιουσον, σεβάστηκε πριν από όλα το όνομα και την ιστορία της ομάδας του. Αποφάσισε να διεκδικήσει τις όποιες πιθανότητες νίκης είχε η ομάδα του, χωρίς να προσπαθήσει να καταστρέψει το παιχνίδι της αντιπάλου του, ολλά αφήνοντας τους παίχτες του να παίξουν μπάλα. Η Μάντσεστερ, με τη βοήθεια της τύχης, τις αποκρούσεις του τερματοφύλακά της και του πείσματος του Ρούνεϊ, άντεξε για ένα ημίχρονο, δύνασε στη συνέχεια «παραδόθηκε» στην ανωτερότητα της Μπαρτσελόνα. Στο δεύτερο ημίχρονο οι παίχτες της Μάντσεστερ δεν μπόρεσαν ν' ακολουθήσουν το ρυθμό των αντιπάλων τους και αν κάποιος έβλεπε τον αγώνα χωρίς να ξέρει ποιες ομάδες παίζουν θα νόμιζε

ότι έπαιξε μια κανονική ομάδα εναντίον παλαιμάχων.

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

φικό» ποδόσφαιρο, πάλι η πλάστιγγα έγερνε προς τη μεριά των «μπλαουγκράνα». Συνειδητά πήρε την επιλογή με το μεγαλύτερο ρίσκο, η οποία όμως ήταν απόλυτα συμβατή με την ιστορία και το κύρος της ομάδας του. Η Γιουνάιτεντ έπαιξε στα ίσα και έχασε, όμως οι οπαδοί της ομάδας στις εξέδρες ήταν υπερήφανοι, γιατί ήξεραν ότι οι παίχτες της τα έδωσαν όλα και έχασαν από καλύτερο αντίπαλο. Με την απόφαση του Φέργκιουσον να παίξει στα ίσα τον αγώνα. Ο προπονητής της Γιουνάιτεντ είναι χρόνια στα γήπεδα και ήξερε ότι η επιλογή του να μη καταστρέψει το παιχνίδι της αντιπάλου του είχε πολύ μεγάλο ρίσκο και ότι θα μπορούσε να αποβεί καταστροφική (όπως και έγινε). Γνώριζε επίσης πολύ καλά, ότι αν και υπήρχαν περισσότερες πιθανότητες για την ομάδα του με το «καταστρο-

αντάλλαζαν μεταξύ τους αναμνηστικά και συνυπήρξαν αρμονικά, φωνάζοντας και τραγουδώντας υπέρ της ομάδας τους, χωρίς την παραμικρή ένταση. Μάλιστα, η συντριπτική πλειοψηφία των οπαδών της Γιουνάιτεντ παρέμεινε στο γήπεδο και μετά τη λήξη του αγώνα, χειροκρότωντας τους ποδοσφαιριστές της Μπαρτσελόνα, την ώρα που σήκωναν την κούπα.

Κος Πάππας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Ο τίτλος της στήλης είναι το σύνθημα που αναγράφονταν στα μπλουζάκια των παίκτων της Μπαρτσελόνα, κατά τη διάρκεια της πανηγυρικής τους πορεία στους δρόμους της Βαρκελώνης, για να γιορτάσουν με τις δεκάδες χιλιάδες των οπαδών την κατάκτηση του Champions League. Με επτά λέξεις αποτυπώθηκε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο η «φιλοσοφία» που έχουν για το ποδόσφαιρο οι «μπλαουγκράνα».

ΥΓ2: Μια ιδιαίτερη σκηνή εντός του Γουέμπλεϊ, αντίστοιχη με αυτή του Αμπιντάλ, η οποία όμως δεν πήρε τη δημοσιότητα που έπρεπε, ήταν το χειροκρότημα των οπαδών της Γιουνάιτεντ προς τον τερματοφύλακα της ομάδας τους. Μετά από 12 χρόνια κάτω από τα δοκάρια της ομάδας, ο τελικός ήταν το τελευταίο επίσημο παιχνίδι του 40χρονου Εντβιν φραντέρ Σαρ. Με τη λήξη του αγώνα κατευθύνθηκε προς το πέταλο των φανατικών οπαδών της Γιουνάιτεντ για αν τους χαιρετίσει για τελευταία φορά, γνωρίζοντας την αποθέωση, παρά την ήττα της ομάδας σε ένα κορυφαίο παιχνίδι.

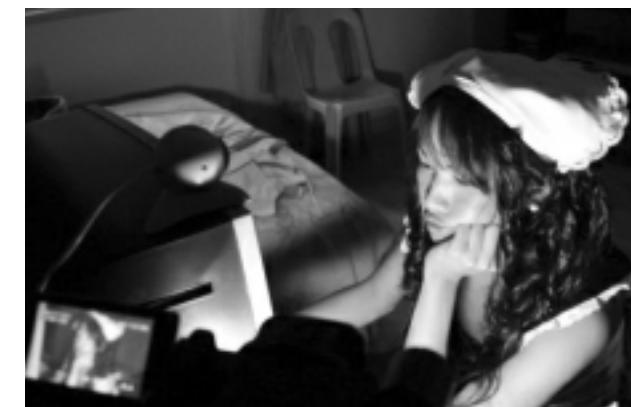

Η εικόνα του Ερίκ Αμπιντάλ να σηκώνει στον ουρανό του Λονδίνου την κούπα του Champions League, φορώντας το περιβραχίονι του αρχηγού, ήταν μια ακόμη έκπληξη από τους παίχτες της Μπαρτσελόνα. Πριν από δυόμιση μήνες, ο Αμπιντάλ έδινε μάχη για τη ζωή, κάνοντας μια σοβαρή εγχείρηση αφαίρεσης σύγκου από το συκώτι του. Κατά τη διάρκεια του αγώνα αρχηγός των «μπλαουγκράνα» ήταν ο Τσάβι, ο οποίος παρέδωσε το περιβραχίονι στη «σημαία» της ομάδας, τον Κάρλες Πουγιόλ, ο οποίος μπήκε ως αλλαγή στον αγώνα λίγο πριν το τέλος για να σηκώσει την κούπα. Ο Πουγιόλ, όμως, αποφάσισε να δώσει το «χρίσμα» του αρχηγού στον Αμπιντάλ, που σήκωσε την κούπα και στη συνέχεια ξέσπασε σε κλάματα συγκίνησης στην αγκαλιά των συμπατητών του. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν ο όγκος στο συκώτι δημιουργήθηκε από κάποια οργανική «ανωμαλία» ή, όπως πιστεύει η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων, από τη χρήση ντόπτας (που χτυπάει στο συκώτι), όποια όμως και αν ήταν η αιτία, δεν μειώνει σε τίποτα την πράξη αλληλεγγύης των παίκτων της Μπαρτσελόνα προς το συμπαίκτη τους, που έδειξαν ότι είναι κάπι περισσότερο από οικογένεια. Ομως, η μεγάλη πρωστικότητα που λέγεται Πουγιόλ δεν αρκέστηκε μόνο σ' αυτό. Στις δηλώσεις του στη μικτή ζώνη παρουσίαστηκε με ένα t-shirt, που έγραφε «κουράγιο Μίκι». Με τον τρόπο αυτό έστειλε ένα μήνυμα συμπαράστασης στον Μίκι Ροκέ, παίκτη της Μπέτις, ο οποίος πάσχει από καρκίνο και εγχειρίστηκε λίγες μέρες πριν τον τελικό. Με τέτοιες ενέργειες θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι μεγαλύτερες συγκίνησης ήταν μετά τη λήξη του αγώνα...

Οι ταινίες της τρέχουσας εβδομάδας αξίζουν μόνο σύντομης αναφοράς. Απ' αυτές ενδεχομένως να έχει κάπιο ενδιαφέρον εκείνη του Ιολανδού Ολαφ ντε Φλερ Γιοχάνεσον, με τον τίτλο «Η απίστευτη αλήθεια για την βασιλισσά Ροικελα».

Σύμφωνα με τις αξιοπρόσεκτες απόψεις του σκηνοθέτη, πρόκειται για μια ματιά στην γεωγραφική και συναισθηματική ποικιλομορφία του κόσμου, καθώς και σε μια αιθέστη, ενοχλητική πλευρά του. Συγκεκριμένα, εστιάζεται στη ζωή των τρανσέξουαλ στις Φιλιππίνες, εκεί όπου ο καθολικισμός κυριαρχεί, οι κοινωνικές αντιθέσεις είναι τεράστιες και η φτώχεια υποχρεώνει μια μεριδια γονέων να εκμεταλλεύεται την ιδιαιτερότητα των παιδιών της για οικονομικούς λόγους, τα δια δε αυτά όποια να καταφεύγουν

στη διαδικτυακή πορνογραφία προκειμένου να ξεφύγουν από το πεζοδρόμιο όπου τον καιροφυλακτούν οι ρατσιστικές επιθέσεις, οι αυτοκτονίες και η εξαθλίωση. Εννοείται ότι απαγορεύεται σε αυτούς τους ανθρώπους οποιοδήποτε πρόσβαση στη μόρφωση, ο αναλφαβητισμός είναι κανόνας. Φυσικά, πρόκειται για μια ταινία μυθοπλασίας που όμως απηχεί την πραγματικότητα και αφορά επί της ουδίσας τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Δεύτερη ταινία, που όμως δεν ενθουσιάσεις ούτε τους οπαδούς το είδους, είναι «Ο θάλαμος του τρόμου» του Τζον Κάρπεντερ, θεωρούμενου ως μετρ των ταινιών τρόμου, αν

και εδώ έχουμε περισσότερο ένα ψυχολογικό θρίλερ που εκτυλίσσεται σ' ένα ψυχιατρείο.

Ετσι, το μόνο που απομένει για όσους αναγνώστες ενδιαφέρονται να δουν κάτι αξιόλογο είναι το σε εξέλιξη ταινία στο «ΑΣΤΥ», που ετοιμάζεται να διανύσει την τελευταία εβδομάδα του με πρωγματικά καλές ταινίες, όπως π.χ. «Ο μοιραίος χαρακτήρας» του Μάικ Βαν Ντέιμ, «Τραγούδια από τον δεύτερο δρόφο» του Ρόι Αντερσον, «Οκογενειακή γιορτή» του Τόμας Βίντεμπεργκ, ταινίες σκηνοθετών όπως ο Λαρς Φον Τρέρ, ο Μάικ Λι κ.ά.

Επίσης, επανεκδίδεται η καλή ελληνική κωμωδία του Θεόδωρου Μαραγκού «Μάθε παιδί μου γράμματο», μάλλον παρωχημένη πλέον.

Ελένη Σταματίου

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Πολλά κακά βγήκαν από τη βουλή» - Πρετεντέρης, δελτίο ειδήσεων MEGA, 1/6/11...

Ακινησία μέσω μιας ακίνητης κίνησης

Πώς ξώκειλ' έτσι ο καιρός / σε αδειανές πλατείες

M.I.A για ένα φιλοθεάμον κενό: 5) Brain Salad Surgery

«Οι έμποροι και οι καταστηματάρχες της περιοχής από την αρχή "αγκάλιασαν" τις εκδηλώσεις των "αγανακτισμένων" Αθηναίων» (28-5-11)
-- «Εικόνες αγριότητας – Πολιορκία και ακρότητες» (1/6/11) –
«Επτικίνδυνες καταστάσεις» (2/6/11)

Η ουσία του εθνικισμού δεν βρίσκεται στην ιδέα της εθνικής συνένωσης μα στην ιδεολογία και στην πολιτική που συνδαινίζει τη δυσπιστία, τη διχόνια, την εχθρότητα και το μίσος ανάμεσα στους λαούς. Αυτή η ιδεολογία και η πολιτική εκφράζουν τα εγωιστικά συμφέροντα των εκμεταλλευτικών τάξεων, που προσπαθούν να εξασφαλίσουν την κυριαρχία τους και τα ταξικά τους προνόμια με τη βοήθεια της παλιάς αρχής των δουλοκτητών: «διαίρει και βασίλευε». Οι αιστοί εθνικιστές συνδαινίζουν την εχθρότητα ανάμεσα στους εργαζόμενους των διαφόρων εθνών και κηρύσσουν την «ενότητα εκμεταλλευτών και εκμεταλλευομένων μέσα στο έθνος, για να υποτάξουν τους εργαζόμενους στην κεφαλαιοκρατία, να τους τραβήξουν από την ταξική πάλη ενάντια στη «δική τους» εθνική αισική τάξη

- ◆ Ο φραγκοφονιάς ν' αφήσει τη βουλή: δε νομίζουμε.
- ◆ Σιγά μην υποστήριζε το γιουχάσιμα βουλευτών η Λιάνα (που έριξε και το προβοκατότεο της...).
- ◆ Εν τω μεταξύ –στην ουσία– φύλλο δεν κινείται.
- ◆ Αγανακτισμένοι στους δρόμους –στην πλατεία, μάλλον–, οι φασίστες στους δρόμους οργάζουν...
- ◆ «Εντυπωσιάζεται» ο κ. Κ. Πουλακίδας (ΑΥΓΗ, 1/6/11) επειδή «οι διαδηλωτές απέκλεισαν με ειρηνικό τρόπο αργά χθες το βράδυ τη βουλή! Πέτυχαν κάτι που δεν είχαν καταφέρει ακόμα και οι πιο ογκώδεις διαδηλώσεις». «Ξεχνάει» ότι δεν υπήρξε καταστολή...

- ◆ «Αντιθέτως, οι νέοι πάντοτε υφίστανται τις συνέπειες –θετικές και αρνητικές – του κόσμου και του συστήματος που έχουν στήσει και διευθύνουν οι μεγαλύτερες σε ιλικία γενιές σε όλους τους τομείς» (Γ. Δελαστίκ, ΕΘΝΟΣ, 2/6/11). Ποιος καπιταλισμός, το χάσμα των γενεών τα προκαλεί όλα (ανεργία, ελαστική εργασία κ.λπ.).
- ◆ Μετά την «Αριστερή Πρωτοβουλία» ΠΑΣΟΚ βρέθηκε και η ΠΑΣΚΕ-ΟΤΑ για τους (κρυπτο-)ΠΑΣΟΚ του ΝΑΡ (βλ. συνέντευξη Μπαλασόπουλου στο ΠΡΙΝ, ιστοσελίδα ΠΡΙΝ, 30/5/11).
- ◆ «Πόλος αντίστασης» οι αγανακτισμένοι (Π. Μαυροειδής, ΠΡΙΝ, 29/5/11). Είπαμε υπόκλιση στο αυθόρμητο, αλλά θα τσακίσει τη μέση σου παλληκάρι...

- ◆ «... ως τις πολύτλευρα

χρηματοδοτούμενες από το κρατικό ταμείο "μη κυβερνητικές οργανώσεις". (Θ. Λεκάνης, Ριζοσπάστης, 2/6/11). Καλά, αυτές είναι το βρακί της εξουσίας, ο Περισσός που χρηματοδοτείται ΚΑΙ ως κονιοβουλευτικό κόμμα ΚΑΙ ως επιχείρηση τι είναι;

◆ ΣΔΙΤ: 16 σχολεία «δώρο» σε ιδιώτες.

◆ Αξιολόγηση: κρίνεσθε άξιος/α απόλυτης.

◆ Piss off, Mr. Piss-aridi!

◆ Νταξει, μην τρελλαίνεσαι, θα σε «φιλήσω παντού» (αλλά προτιμάω στη βουλή να

κάνω ντου...).

◆ ΔΕΝ ανακοίνωσε ο Μίκυς ότι παραιτείται από τα «δεδουλευμένα» του...

◆ Δεν θέλει «ανωμαλίες» ο Τσίπρας – μόνο εκλογές.

◆ Τελικά η πλατεία δεν είναι ακομάτιστη (δέχτηκε τη «ΣΠΙΘΑ», μην ξεχνάμε).

◆ «Μέσα στην ΕΕ» Τιμημένο Κορκονέ!

◆ «Η Εκκλησία να πρωτοστατήσει στη στήριξη των φτωχών» (Α. Τσίπρας). Ψήφισέ με παντού!

◆ «Η Ελλάδα δεν είναι φτωχή χώρα» (Γ. Παπανδρέου). Οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι είναι φτωχοί, όχι η χώρα...

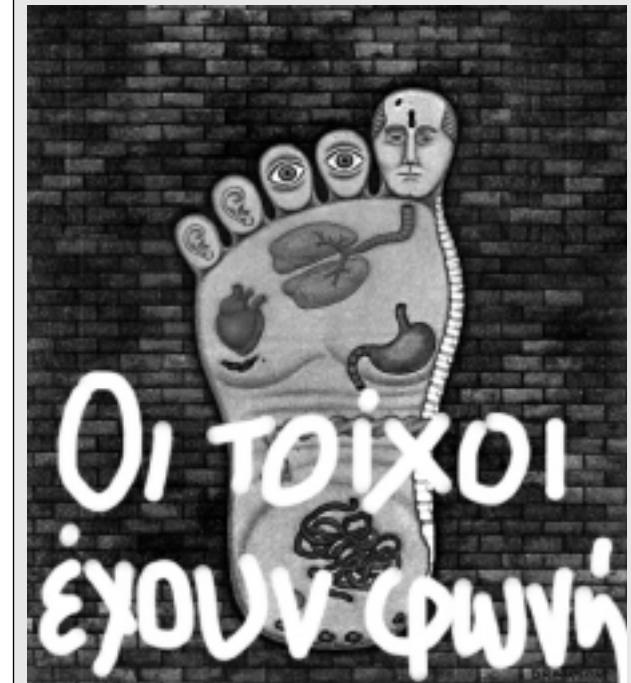
◆ «Το 86% των τροποποιήσεων συμπεριλήφθηκαν στο σχέδιο απόφασης». (συνέντευξη κουβανού πρεσβευτή) L.P. Garsia στο «Δρόμο της Αριστεράς», σάιτ, 30/5/11. Με άλλα λόγια, οι κουβανοί εργαζόμενοι συναίνεσαν στα μέτρα λιτότητας της κυβέρνησης της χώρας...

◆ Διαβάστε το πόρισμα για τη Μαρφίν.

◆ Ούτε στη ράθυμη απραξία και τη ραστώνη/ προφητική στα χέρια του σαμβύκη/ κ' ένα μόνο θυμάται με μαράζι/ πως το κακό του κόσμου, τόση φρίκη/ μες στην ψυχή του, να, κατασταλάζει. Παιίρνει/ ούτε αν η δόξα αιστραφτερή τον στεφανώνει/ ούτε στον ίσιο τραβηγμένος/ τώρα, που ανήσυχοι περνούν, για τον καθένα, οι χρόνοι/ ποιητής δεν γίνεται να μείνει ευτυχισμένος (Βασίλη Φέντοροφ, «Ο ποιητής»).

◆ E. coli σφίξανε.

Βασιλής

◆ Όλοι στο συλλαλητήριο – 3 Ιούνη 7μμ Ομονοια – Γενικός έστηκωμός – Αποφάσεις τώρα για γενική απεργία – ΠΑΜΕ (αφίσα)

Στα κιλά του ο Περισσός, Δεν κηρύσσει απεργία το ΠΑΜΕ, όπως πέρυσι, αλλά καλεί να παρθούν αποφάσεις για γενική απεργία. Αποφάσεις από τα θεομικά όργανα των συνδικάτων. Δηλαδή από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Γ' αυτό, άλλωστε το ΠΑΜΕ κατέθεσε σχετική πρόταση στις διοικήσεις της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Δεν περιμέναμε, βέβαια, εξήγηση για την αλλαγή (και τι άλλαγή, στροφή 180 μοιρών) της τακτικής σε λιγότερο από ένα χρόνο. Ο Περισσός έχει πάντα δίκιο. Ακόμα κι όταν πραγματοποιεί θεαματικές κωλοτούμπες. Περί τίνος γενικού έστηκωμού μιλάνε, όμως; Δηλαδή, αν γίνει μια ακόμη 24ωρη απεργία και μαζέψει –λέμε τώρα– 100.000 κόσμο στη χωριοτήτη του συγκέντρωση του ΠΑΜΕ και περάσει αυτός ο κόσμος χαρούμενος και ογωνιστικός, με τις σημαίες, τα πανό και τα συνθήματά του, μπροστά από τη Βουλή, με σφριχτή περιφρούρηση πάντα, μη τυχόν και ξεφύγει κανένας και πάει για «ντου», θα έχουμε γενικό έστηκωμό; Θα ιδρώσει τ' αυτή της κυβέρνησης; Θ' αλλάξει τίποτα; Την απάντηση την έχουμε: όχι δεν θ' αλλάξει τίποτα, αλλογή θα υπάρξει άμα αλλάξουν οι πολιτικοί συσχετισμοί, αν βγει ενισχυμένο το ΚΚΕ. Και γιατί δεν το λέτε από την αρχή ότι θήριο ζητάτε, αλλά μας ταλαιπωρείτε με έστηκωμούς και άλλα τέτοια πολεμοχαρή;

◆ Η κρίση και το χρέος δεν είναι του λαού – Τα έφεραν τα κέρδη του καπιταλισμού – ΚΚΕ (αφίσα)

Σωστό το σύνθημα, αλλά τι κάνουμε με τον καπιταλισμό; Εκλογές για να τον νικήσουμε! Κι εκείνος ο παλιός, ο κλασικός ντε, που είπε πως αν οι εκλογές μπορούσαν ν' αλλάξουν το σύστημα, θα ήταν παράνομες; Απορία ψάλτου βηξ...

◆ Όλοι στην Ομόνοια Σάββατο 4 Ιουνίου 11πμ – Μας κλέβουν τη ζωή – ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (αφίσα)

Μεγαλύτερη σημασία από το σύνθημα της αφίσας έχει το εικαστικό μέρος. Μια σφριγένη γροθιά σε βαθύ κόκκινο χρώμα. Πάνε εκείνα τα ουδέτερα και τα χαζοχαρούμενα. Τώρα σοβάρεψαν τα πράγματα. Τώρα η συνδικαλιστική γραφειοκρατία σηκώνει τα λάβαρα του εργατικού έστηκωμού. Ούτε τροτσικιστική οργάνωση να έφτιαχνε την αφίσα δεν θα ανέδιδε τέτοιο άρωμα εργατικού ογώνα. Ο κόσμος άρχισε να ζωηρεύει, τα μπινελίκια απευθύνονται μαζικά πλέον και στους εγαποτάρες, οπότε είπαν ν' ανεβάσουν λίγο τους τόνους (τους τόνους, όχι την πράξη) μπασ και καταφέρουν να ψιλοελέγχουν την κατάσταση. Αυτός είναι, άλλωστε, ο ρόλος τους. Αν δεν φωνάξουν αυτοί, δεν θα έχει μείνει κανένας από το σύστημα για να φωνάξει και να εγκλωβίσει κόσμο.

◆ Δεν πιστεύω τίποτε – Δεν ελπίζω τίποτα – Είμαι Εληνης (πλακάτ διαδηλωτή στο Σύνταγμα)

Και τότε γιατί βρίσκεσαι εκεί, μεγάλε; Το να μην πιστεύεις τίποτα άντε να το καταλάβουμε. Άμα δεν ελπίζεις τίποτα, όμως, θα 'πρεπε να βρίσκεσαι στο σπίτι σου και να κλαίς τη μοίρα σου. Εσύ, όμως, ήσουν στο Σύνταγμα, μαζί με δεκάδες χιλιάδες άλλους. Προφανώς επειδή σε κάτι ελπίζεις. Με αυτοπάτες, έστω, αλλά ελπίζεις. Τότε γιατί έγραψες την παπαριά στο πλακάτ σου; Επειδή οι παπαριές έγιναν της μόδας;

■ Ηρθαν τα πάνω κάτω

Πάει, χάλασε ο κόσμος. Ο Μπαϊρακτάρης, το σύμβολο της αντίστασης, ο χώρος από τον οποίο ο Καρφαντάνης ο νεότερος κήρυξε τον μέχρις εσχάτων πόλεμο κατά των νταβατζήδων, με την κοιλιά τίγκα στο κεμπάτ και τα δάχτυλα πτήχτρα στη λίγη, μετατράπηκε σε χώρο οχλοκρατικών ειδηλώσεων. Ιδού τώρα έχουν τα γεγονότα. Ο βουλευτής Τζαβάρας πέρασε μια τρομάρα. Μες στη μαύρη νύχτα και με τους διαδηλωτές να έχουν αποκλείσει το κτήριο της Βουλής, δραπέτευ

Aπό πάνω είναι οι πολλοί. Οι αγανακτισμένοι, με τις μούτζες, τα λέιζερ και τα «γηπεδικού τύπου» συνθήματα: Γιωργάκη, μαλάκα, δεν ήρθαμε για πλάκα. Κλέφτες, κλέφτες, κλέφτες. Και α, και ου, γαμώ το ΔουΝουΤού. Ε-ε, ο-ο, πάρτε το μνημόνιο και φύγετε από δω. Και τώρα ένα σύνθημα που όλους μας ενώνει, Γιωργάκη πήδα απ' το μπαλκόνι. Πουλάτε, πουλάτε, γαμήστη που θα φάτε. Κουφάλες, κουφάλες, έρχονται κρεμάλες. Με το έτσι, με το θέλω, την Ελάδα μας την κάνωτε μπουρδέλο. Γιωργάκης και Σία εσχάτη προδοσία. Αντε γαμή, άντε γαμήσου Πάγκαλε. Όσο νυχτώνει η

μοιράζουν τις αποφάσεις που παίρνουν οι συνελεύσεις. Αυτοί που ορκίζονται στην άμεση δημοκρατία και καμώνονται πως είναι ανεξάρτητοι και πως «συνδιαμορφώνουν» με όλους, έχουν στήσει ένα δύσκαμπτο γραφειοκρατικό όργανο, σε μια προσπάθεια να σπεκουλάρουν πολιτικά μένα φαινόμενο που ούτε το δημιουργησαν ούτε μπορούν να το ελέγχουν.

Τι θα ήταν οι κάτω χωρίς τους πάνω; Απολύτως τίποτα. Το κοινωνικό και πολιτικό αυτό γεγονός υπάρχει γιατί εξέφρασε την ογκούστη προσπάθεια ενός κόσμου που δεν μπορούσε πια να κάθεται στο σπίτι του. Οι εκκλήσεις

οργάνωση επειδή πήγε στο χώρο να μοιράσει προκηρύξεις, όπως έχει κάθε δικαίωμα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η κινητοποίηση αυτή, η κινητοποίηση δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων στην Αθήνα και ακόμη περισσότερων στην υπόλοιπη Ελλάδα, είναι ένα γηνήσιο κοινωνικό φαινόμενο. Ένα φαινόμενο που ξεπηδά μέσα από την πολιτική και κοινωνική κρίση των ημερών. Δεν θα περίμενε κανείς από μια τέτοια κινητοποίηση να διατυπώσει ένα—στοχειώδες έστω—πρόγραμμα διεκδικήσεων. Εντούτοις, το αντιμημονιακό περιεχόμενο είναι σαφέστατο και προφανές. Ο

ασπιδα.

Δεν είναι εύκολο όλ' αυτά να εξηγηθούν μέσα σ' ένα παλλόμενο πλήθος, που σφυρίζει, μουτζώνει, αποδοκιμάζει και μάλλον δεν έχει όρεξη σ' αυτή τη φάση—ν' ακούσει. Αυτός ο στείρος (και περιορισμένος ως προς τις εκδηλώσεις του) ακτιβισμός είναι το θετικό στοιχείο των ημερών (η παρουσία του κόσμου στους δρόμους), αλλά ταυτόχρονα περικλείει το σπέρμα της ήττας και της απογοήτευσης. Πίστεψαν στις πρώτες απεργίες και δεν βγήκε τίποτα. Πίστεύουν τώρα στη μαζική παρουσία στις πλατείες, στις μούτζες και τα συνθήματα, που και πάλι δεν

Ανάγκη για πραγματική ταξική πολιτική οργάνωση

πούτσα μεγαλώνει, η υπομονή του Ελληνα αρχίζει και τελειώνει. Δεν θα πληρώ-, δεν θα πληρώσουμε ποτέ. Ακης, Ακης, Ακης, τον παίρνει ο Γιωργάκης. Ψωμί, παιδεία, ελευθερία, η χούντα δεν τελείωσε το '73. Αλήτες, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι. Ενα μπουρδέλο είσαστε. Μια νύχτα μαγική, σαν την Αργεντινή, θα δούμε ελικόπτερο και στη Βουλή.

Από κάτω, στο πλακόστρωτο, είναι οι λίγοι. Λίγοι κι εκλεκτοί. Αυτοί δεν φωνάζουν «γηπεδικών» συνθήματα, όπως οι από πάνω. Αυτοί κάνουν συνελεύσεις. Ομνύουν στην άμεση δημοκρατία. Εμφανίζονται όλοι σαν... εξωκομματικοί, αλλά είναι όλοι κομματικότατοι. Στελέχη του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ κάνουν όλο το κουμάντο. Από τη μικροφωνική μέχρι τα θέματα προς συζήτηση, μέχρι και την κλήρωση εκείνων που θα μιλήσουν για ενάμιση λεπτό. Οι οποίοι —όλως συμπτωματικά— σε ποσοστό πάνω από 80% είναι... γνωστοί.

Ανάμεσα στους πάνω και στους κάτω δεν υπάρχει καμιά επαφή. Μόνο κάποιοι από πάνω κατεβαίνουν και παρακολουθούν τη συνέλευση, χωρίς να πολυενδιαφέρονται να πάρουν το λόγο. Οσο για τους κάτω, χρειάστηκαν μια βδομάδα «λαϊκών συνελεύσεων» για ν' αποφασίσουν πως πρέπει να έρθουν σε επαφή με τους πάνω. Τι είδους επαφή; Να τους

μέσω Ιντερνετ έπιασαν τόπο γιατί υπήρχε αυτή η διάθεση και γιατί —ας προσεχτεί αυτό— στην αρχή είχαν μεγάλη υποστήριξη από μιντιακά συγκροτήματα, που δεν τα υπολόγισαν και τόσο καλά. Υπολόγισαν λάθος, όμως. Πίστεψαν ότι θα είναι ένα πυροτέχνημα μιας, το πολύ δύο ημερών, το οποίο θα το χειραγήσουν απόλυτα, στέλνοντας μετά τον κόσμο στα σπίτια του. Και δεν τους βγήκε. Ο κόσμος έμεινε εκεί, οι εκδηλώσεις αποδοκιμασίας πήραν αντι-βουλευτικό χαρακτήρα και όσο ο κόσμος μένει εκεί αποτελεί έναν εν δυνάμει κίνδυνο.

Ο χαρακτήρας που πήρε

από την αρχή αυτή η κινητοποίηση έβαλε τη σφραγίδα του κάτω, οι οποίοι ναι μεν διαχωρίζονται από τους πάνω, όμως υποκλίνονται στο «όχι κόμματα, όχι πολιτικές γραφμές» που διακηρύχτηκε από τα αρχικά καλέσματα. Υποκλίνονται με τον πιο αισχρό τρόπο, σε μια προσπάθεια να σπεκουλάρουν και να κερδίσουν εκλογική πελατεία. Γ' αυτό και όλο το γλείψιμο, κυρίως από τον ΣΥΝ και τον ΣΥΡΙΖΑ. Λες και αυτή η εκδήλωση δεν είναι πολιτική εκδήλωση, λες και οι πολιτικές γραφμές είναι ένα είδος χολέρας και πρέπει να μείνουν μακριά για να μην κολλήσουν οι διαδηλωτές. Εφτασαν στο σημείο να προπηλακίσει η περιφρούρησή τους πολιτικούς της ως

θο βγάλουν τίποτα. Αν δεν υπάρξει αγωνιστική εξέλιξη τώρα, θα δημιουργηθεί ένα ιδιαίτερα αρνητικό φορτίο απογοήτευσης, που μπορεί να οδηγήσει —άγνωστο πόσο— σε παράλυση.

Γ' αυτό και πρέπει να ειπωθούν αλήθειες, αντί για υπότολιση στις πιο οπισθοδρομικές πλευρές αυτού του κινήματος. Πρέπει να γίνουν σακρείς οι αυταπάτες και οι εξ αυτών κίνδυνοι, ακόμα και σε κείνους που δεν θέλουν ν' ακούσουν. Γιατί η ζωή θα δικαιώσει όποιον λέει την αλήθεια και όχι εκείνους που φαρεύουν στα θολά νερά, που γλείφουν σαν σαλίγκαροι και αλλάζουν χρώματα σαν χαμαιλέοντες. Άλιμον αν εξοβελίσουμε την πολιτική παρέμβαση και τη διαπάλη των ιδεών ή αν την διαλύσουμε μέσα σ' έναν ακαθόριστο χύλο δήθεν άμεσης δημοκρατίας.

Πάνω απ' όλα, όμως, πρέπει να τοποθετήσει η μεγάλη αλήθεια, ότι οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, οι νέοι θα γίνονται αθύρματα στα χέρια των αισιών κομμάτων, στα χέρια των μιντιοκρατών, στα χέρια διάφορων διανοούμενων της συμφοράς, αν δεν αποκτήσουν τη δική τους ανεξάρτητη πολιτική έκφραση. Τέρμα τα αισιώκα συνδικάτα, τέρμα τα αισιώκα κόμματα, τέρμα τα κόμματα της αισιής ψευτοαριστεράς, τέρμα οι αυταπάτες, εμπρός για την ταξική πολιτική οργάνωση των εργατών.

Ποιος βρήκε «πάτημα»;

Με το που έσπασε λίγο ο απόλυτα ειρηνικός τρόπος των «αγανακτισμένων» του Συντάγματος, άρχισαν να βγάζουν αφρούς από το στόμα και καπνούς από τ' αυτιά εκείνοι που μέχρι τότε τους έγλειφαν και τους λιβάνιζαν. Κι ήταν μόνο μια εξίσου ειρηνική διαμαρτυρία. Απλά, μερικές εκαντοντάδες από τους διαδηλωτές απέκλεισαν το οδόστρωμα μπροστά από την είσοδο της Βουλής και μπινελίκωσαν τους βουλευτές που δεν έφυγαν στα κρυφά από το σκοτάδι του εθνικού κόπου, αλλά το 'παιχνιδιάρικο' και βγήκαν με τις αμαζάρες τους υπό την προστασία των μπάτσων. Φανταστείτε πώς θα αντιδρούσαν αν οι συγκεντρωμένοι δεν υποχωρούσαν αμέσως στο σπρωχίδι των μπάτσων ή αν προσπαθούσαν να κάνουν «ντου» στη Βουλή.

Εκτός, όμως, από τους υπουργούς, τους βουλευτές και τους πρετεντέρους, που μόνο... χουντικούς δεν είπαν τους διαδηλωτές, ξεσπάθωσε και ο Περισσός, με άρθρο στη φυλλάδα του, που είχε τον τίτλο «Βρήκαν «πάτημα»». Οι διαδηλωτές —υποστρίζει το άρθρο— με την κίνηση αποδοκιμασίας των βουλευτών «έδωσαν την ευκαιρία στην κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της να παραδώσουν, για μια ακόμη φορά, μαθήματα στο λαό για τα όρια των κινητοποιήσεών του». Τι είδους ευκαιρία; Εδώ ο Περισσός άναψε φλας αριστερά: «Βρίσκοντας βολικό πάτημα για την προπαγάνδα τους, αποθέωσαν την αστική δημοκρατία και τον κοινοβουλευτισμό και ανήγαγαν τις εκλογές σαν τη μοναδική αποδεκτή διαδικασία καταγραφής και αλλαγής των συσχετισμών σε πολιτικό επίπεδο, λέγοντας πως μόνο στην κάλπη μπορεί ο λαός να εκφράζει την άποψή του. Αρα, επικίνδυνοι οι λαϊκοί σγώνες που αμφισβητούν την αστική δημοκρατία, και οι οποίοι βέβαια καμιά σχέση δεν έχουν με το βολικό για το σύστημα περιεχόμενο της κίνησης όσων προχτές απέκλεισαν την είσοδο της Βουλής».

Φλας αριστερά για μια πορεία σταθερά δεξιά. Δεν αμφισβητούν την αστική δημοκρατία όσοι προβαίνουν σε αντικοινοβουλευτικές εκδηλώσεις (πρωτόλειες έστω), αλλά την αμφισβητεί ο Περισσός, με τη σταθερή και συνεπή τη συμμετοχή στις κοινοβουλευτικές εκλογές, με την αναγόρευση της ψήφου ως κριτήριο αλλαγής των πολιτικών συσχετισμών, με τις ειρηνικές πορείες-λιτανείες και με τα τριπλά κορδόνια ματσουκοφόρων μπροστά από τον Αγνωστο Στρατιώτη, μη τυχόν και ξεφύγουν κάποιοι θερμόαιμοι και κινηθούν προς τη Βουλή!

Είναι γνωστή η απέχθεια του Περισσού προς οτιδήποτε κινείται και δεν το ελέγχει. Οταν αυτή η κίνηση παίρνει συγκρουσιακό χαρακτήρα, δεν διστάζει να την καταγγείλει, όπως έκανε και το Δεκέμβριο του 2008, αλλά και στο Πολυτεχνείο του 1973. Οταν η κίνηση είναι μαζική, όπως αυτή για την οποία μιλάμε, και δεν πορεί να την πολεμίσει στα ίσια, καραδοκεί και ψάχνει ευκαιρίες. Στόχος δεν είναι να